

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2019/1688 AL COMISIEI**din 8 octombrie 2019****de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ și, în special, articolul 9 alineatul (4) din acesta,

întrucât:

1. PROCEDURĂ**1.1. Deschiderea procedurii**

- (1) La data de 13 august 2018, Comisia Europeană a deschis o anchetă antidumping cu privire la importurile în Uniune de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii (denumite în continuare „țările în cauză”) în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) 2016/1036 (denumit în continuare „regulamentul de bază”). Avizul de deschidere (denumit în continuare „AD”) a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾.
- (2) Comisia a deschis ancheta în urma unei plângeri depuse la 29 iunie 2018 de către Fertilizers Europe (denumită în continuare „reclamantul”), în numele unor producători care reprezintă peste 50 % din producția totală de amestecuri de uree și de azotat de amoniu a Uniunii (denumite în continuare „UAN”). Plângerea a conținut dovezi privind existența unui dumping și a unui prejudiciu important cauzat de acesta, care au fost suficiente pentru a justifica deschiderea anchetei.

1.2. Înregistrarea

- (3) În perioada de informare prealabilă și în temeiul articolului 14 alineatul (5a) din regulamentul de bază, Comisia a supus importurile de produs în cauză înregistrării prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/455 al Comisiei ⁽³⁾. Înregistrarea importurilor a încetat odată cu intrarea în vigoare a măsurilor provizorii menționate în următorul considerent.

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

⁽²⁾ Aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii (JO C 284, 13.8.2018, p. 9).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/455 al Comisiei din 20 martie 2019 privind înregistrarea importurilor de amestecuri de uree și azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii (JO L 79, 21.3.2019, p. 9).

1.3. Măsuri provizorii

- (4) La 12 aprilie 2019, Comisia a impus o taxă antidumping provizorie asupra importurilor în Uniune de UAN originare din Rusia, Trinidad și Tobago (denumită în continuare „TT”) și Statele Unite ale Americii (denumite în continuare „Statele Unite”) prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/576 al Comisiei ⁽⁴⁾ (denumit în continuare „regulamentul provizoriu”).
- (5) Astfel cum se menționează la considerentul 26 din regulamentul provizoriu, ancheta privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2017 și 30 iunie 2018 (denumită în continuare „perioada de anchetă” sau „PA”), iar examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată”).

1.4. Procedura ulterioară

- (6) În urma comunicării faptelor și a considerentelor esențiale pe baza cărora a fost impusă o taxă antidumping provizorie (denumită în continuare „comunicarea constatărilor provizorii”), reclamantii, producătorul din Uniune OCI Nitrogen B.V. (denumit în continuare „OCI Nitrogen”), mai multe asociații care reprezintă interesele utilizatorilor și ale altor operatori economici, cei patru producători-exportatori cooperanți și Guvernul Federației Ruse (denumit în continuare „GR”) au transmis informații în scris, făcându-și cunoscute opiniile cu privire la constatările provizorii.
- (7) Părților care au solicitat acest lucru li s-a oferit posibilitatea de a fi audiate. Au avut loc audieri cu reclamantul, însoțit de producătorii din Uniune incluși în eșantion, AB Achema și Grupa Azoty Zakłady Azotowe Pulawy SA, de producătorul din Uniune inclus în eșantion OCI Nitrogen, de mai multe asociații care reprezintă interesele utilizatorilor, ale altor operatori economici și ale unora dintre membrii acestora, precum și de cei patru producători-exportatori cooperanți. În plus, în urma cererii unuia dintre producătorii-exportatori ruși, Eurochem, a avut loc o audiere cu consilierul-auditor pentru proceduri comerciale. Recomandările formulate de consilierul-auditor în cursul acestei audieri sunt reflectate în prezentul regulament. La 27 mai 2019, Comisia a transmis producătorilor-exportatori ruși o prezentare suplimentară de informații, care a conținut calcularea respectivei lor subcotă și a prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative.
- (8) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru constatările sale finale. În cazul unor producători-exportatori, atunci când au fost acceptate anumite cereri de ajustare la calcularea marjei de dumping sau când au fost necesare clarificări suplimentare specifice societăților, au fost transmise în scris părților în cauză prezentări individuale suplimentare de informații. Comisia a luat în considerare observațiile prezentate de părțile interesate și le-a abordat, după caz, în prezentările de informații specifice societăților.
- (9) Articolul 2 alineatul (1) din regulamentul provizoriu stipula că observațiile scrise privind regulamentul provizoriu trebuiau să fie prezentate în termen de 15 zile calendaristice de la intrarea în vigoare a respectivului regulament. La 24 iunie 2019, Eurochem a transmis observații scrise suplimentare cu privire la următoarele aspecte: (i) calculul costurilor de vânzare, al cheltuielilor administrative și al altor costuri generale (denumite în continuare „costurile VAG”) ale uneia dintre societățile producătoare; (ii) temeiul juridic și calcularea ajustării pentru gaze; (iii) aplicarea articolului 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază; și (iv) prezentarea suplimentară de informații menționată la considerentul 7. La 21 iunie 2019 și la 28 iunie 2019, Acron a transmis observații scrise suplimentare cu privire la prezentarea suplimentară de informații din 27 mai 2019 și la acuratețea calculării marjei antidumping provizorii. Observațiile incluse în prezentările respective au fost analizate în vederea comunicării constatărilor definitive numai în măsura în care se refereau la prezentarea suplimentară de informații, care a fost transmisă societăților la 27 mai 2019 în conformitate cu punctul 7 a doua liniuță din avizul de deschidere a anchetei actuale. La 8 iulie 2019, Guvernul Statelor Unite ale Americii a prezentat observații scrise privind comunicarea constatărilor provizorii. Odată cu comunicarea constatărilor definitive, Comisia a invitat toate părțile interesate să prezinte din nou oricare dintre observațiile formulate în afara termenului prevăzut în regulamentul provizoriu, în avizul de deschidere sau în orice alt schimb de informații cu Comisia cu privire la acest subiect, dacă părțile interesate consideră acest lucru adecvat în temeiul comunicării constatărilor finale. Comisia a analizat toate observațiile prezentate de părțile interesate până la termenul stabilit, ca observații referitoare la comunicarea constatărilor definitive, inclusiv observațiile care au urmat comunicării suplimentare a constatărilor definitive transmisă producătorilor-exportatori ruși la 6 august 2019.

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/576 al Comisiei din 10 aprilie 2019 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii (JO L 100, 11.4.2019, p. 7).

- (10) Comisia a informat toate părțile interesate cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora a intenționat să impună o taxă antidumping definitivă asupra importurilor în Uniune de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii (denumită în continuare „comunicarea constatărilor finale”). Toate părțile au beneficiat de o perioadă în care au putut face observații cu privire la comunicarea constatărilor finale. Au fost primite observații de la toți producătorii-exportatori cooperanți, de la Fertilizers Europe, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Pulawy S. A. (denumit în continuare „Grupa Azoty”), asociațiile de utilizatori AGPB împreună cu IFA, Guvernul Statelor Unite ale Americii și GR. Eurochem, Acron și GR au avut ocazia de a fi audiate de serviciile Comisiei și, în plus, Eurochem și MHTL au solicitat intervenția consilierului-auditor în cadrul procedurilor comerciale. La 23 iulie 2019, ambele părți au fost audiate în prezența consilierului-auditor.
- (11) Observațiile prezentate de părțile interesate, inclusiv cele prezentate cu întârziere cu privire la comunicarea constatărilor provizorii, astfel cum se prevede la considerentul 9, au fost analizate și luate în considerare, după caz, în prezentul regulament.

1.5. Eșantionarea

- (12) În urma comunicării constatărilor provizorii, mai multe părți au formulat observații în legătură cu eșantionul de producători din Uniune. Aceste observații nu au condus la modificarea eșantionului. Având în vedere natura observațiilor, acestea sunt tratate în secțiunile 4 și 5 de mai jos.
- (13) În lipsa altor observații cu privire la eșantionare, au fost confirmate considerentele 9-19 din regulamentul provizoriu.

1.6. Perioada de anchetă și perioada examinată

- (14) În lipsa observațiilor referitoare la perioada de anchetă și la perioada examinată, a fost confirmat considerentul 26 din regulamentul provizoriu.

2. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

2.1. Afirmații cu privire la definiția produsului

- (15) În urma cererii formulate de producătorii din Uniune Grupa Azoty și Agropolychim, Comisia a clarificat că afirmația menționată la considerentul 33 din regulamentul provizoriu a fost făcută de ambii producători. De asemenea, Comisia a confirmat că definiția produsului care face obiectul anchetei include amestecuri de uree și de azotat de amoniu în soluții apoase sau amoniacale care pot conține aditivi și care, în prezent, se încadrează la codul NC 3102 80 00.
- (16) După comunicarea constatărilor finale, Fertilizers Europe, Grupa Azoty și Agropolychim au exprimat îngrijorarea că, prin menționarea codului NC 3102 80 00, Comisia ar putea provoca din greșeală importarea produsului în cauză sub codurile NC 3102 90 și 3105 51 cu scopul eludării taxelor. Comisia observă că definiția produsului oferită de reclamanți reflectă cu exactitate descrierea mărfurilor de la codul NC 3102 80 00 și, prin urmare, importurile produsului în cauză pot fi clasificate în scop vamal doar la codul NC respectiv. Declarația sub orice alt cod NC ar constitui o fraudă.

2.2. Concluzie

- (17) În lipsa oricăror altor observații privind definiția produsului, Comisia a confirmat concluziile enunțate la considerentele 27-34 din regulamentul provizoriu, astfel cum se clarifică la considerentul 15 de mai sus.

3. DUMPINGUL

3.1. Rusia

3.1.1. Producătorii-exportatori

- (18) În lipsa observațiilor privind descrierea producătorilor-exportatori ruși și a lanțurilor lor de distribuție, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 35-37 din regulamentul provizoriu.

3.1.2. Valoarea normală

- (19) Detaliile pentru calcularea valorii normale au fost stabilite la considerentele 38-61 din regulamentul provizoriu.
- (20) Din partea GR și a ambilor producători-exportatori ruși au fost primite observații cu privire la calcularea valorii normale. Pentru mai multă claritate, afirmațiile cu privire la metodologia de calcul a valorii normale, astfel cum este prezentată la considerentele 38-41, 43-48 și 50-51 din regulamentul provizoriu, și la problema ajustării costului pentru gazele naturale, astfel cum este enunțată la considerentele 52-60 din regulamentul provizoriu, au fost tratate separat.
- (21) În ceea ce privește metodologia de calcul a valorii normale, ambii producători ruși au pretins ajustări suplimentare pentru vânzările efectuate prin intermediul comercianților interni afiliați în ceea ce privește construirea prețului franco fabrică intern. Eurochem și-a reiterat afirmația potrivit căreia ar fi trebuit să fie deduse costurile VAG ale comerciantului intern. În plus, după comunicarea constatărilor provizorii, Eurochem a afirmat că ar fi trebuit să fie dedus, de asemenea, profitul comerciantului intern. Acron a pretins o deducere a cheltuielilor de transport și de manipulare pentru lanțul de distribuție, în cazul în care mărfurile sunt mutate fizic în depozitul comerciantului intern afiliat.
- (22) În scopul calculării prețului franco fabrică intern și în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a considerat că producătorii interni și comercianții interni sunt entități economice unice. Așadar, prețul nu este ajustat în funcție de costurile VAG și profitul comerciantului. De asemenea, prețul nu este ajustat în funcție de cheltuielile survenite între locul de producție și depozitul societății, chiar dacă acesta este un depozit al unui comerciant afiliat, deoarece societatea în cauză este cea care decide dacă mărfurile sunt expediate direct clienților sau, mai întâi, la un depozit al comerciantului afiliat. Prin urmare, au fost respinse solicitările de ajustări ale prețurilor interne, menționate mai sus.
- (23) În urma comunicării constatărilor definitive, Acron și-a reiterat afirmația cu privire la deducerea costurilor de transport și de manipulare legate de circulația mărfurilor între locul de producție și depozitul comerciantului intern afiliat. Societatea a adăugat o cerere suplimentară privind deducerea costurilor VAG și a profitului comerciantului intern afiliat. Cu toate acestea, nu au fost furnizate noi dovezi sau argumente care să modifice concluzia Comisiei de la considerentul 22 în ceea ce privește entitățile economice unice de pe piața internă.
- (24) Totuși, în ceea ce privește cheltuielile legate de circulația mărfurilor între locul de producție și depozitul comerciantului intern afiliat, Acron a mai subliniat că, întrucât aceste cheltuieli nu au fost deduse din prețul intern, nu ar fi trebuit să fie deduse nici din costurile VAG utilizate la calcularea valorii normale.
- (25) Această afirmație a societății a fost acceptată. Comisia a recalculat valoarea normală pentru Acron, majorând costurile VAG ale societății conform solicitării. Cu toate acestea, în pofida majorării costurilor VAG, toate tranzacțiile interne ale Acron au rămas profitabile și, prin urmare, marja de dumping nu s-a modificat. Corecția calculului în cauză a fost comunicată societății Acron ca parte a comunicării suplimentare a constatărilor definitive.
- (26) În plus, ambii producători-exportatori ruși au susținut că comparația dintre valoarea normală și prețul de export nu a fost efectuată la același nivel comercial, întrucât comercianții interni afiliați sunt tratați ca entități economice unice, astfel încât costurile VAG și profitul acestora nu sunt deduse din prețul intern, în timp ce comercianții afiliați din țări terțe sau din UE nu sunt tratați ca entități economice unice și, prin urmare, se fac respectivele ajustări ale prețului.
- (27) Această afirmație este respinsă. Comisia observă, în primul rând, că afirmația nu se referă la un nivel de ajustare comercială. Cele două societăți contestă, mai degrabă, determinarea valorii normale și a prețului de export. Comisia observă că, pentru a reflecta în mod corespunzător prețul plătit sau care urmează să fie plătit pe piața internă în calculul valorii normale, nu se deduc costurile VAG și profiturile comercianților interni afiliați. În același sens, pentru a stabili un preț de export fiabil la nivelul frontierei Uniunii în cazurile în care există comercianți intermediari afiliați producătorilor-exportatori, Comisia trebuie să construiască prețul de export pe baza prețului la care produsele importate sunt revândute pentru prima dată unui cumpărător independent, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, care prevede, de asemenea, că trebuie deduse ajustările pentru toate costurile suportate între import și revânzare, inclusiv costurile VAG și profitul comercianților afiliați.
- (28) Eurochem a transmis o afirmație suplimentară cu privire la nivelul costurilor VAG ale unuia dintre producătorii săi, care a fost utilizat la calcularea valorii normale.

- (29) Cu privire la acest producător, Comisia a utilizat, în calculul său provizoriu, nivelul inițial al costurilor VAG interne, astfel cum a fost furnizat de producător în răspunsul său la chestionar. În timpul verificării la fața locului, a fost luată în considerare o alocare diferită a anumitor cheltuieli generale și a fost colectată o versiune alternativă a alocării costurilor VAG în vederea examinării ulterioare. Totuși, Comisia a decis în mod provizoriu că răspunsul inițial al societății și alocarea costurilor VAG între vânzările interne și vânzările la export au reflectat cu mai multă precizie distribuția costurilor.
- (30) În observațiile sale referitoare la comunicarea constatărilor provizorii și finale, Eurochem a furnizat dovezi suplimentare potrivit cărora costurile VAG ar trebui să fie alocate nu doar vânzărilor interne, ci și vânzărilor la export. Întrucât aceste dovezi au arătat că, într-adevăr, costurile respective nu erau legate doar de vânzările interne, Comisia a acceptat această afirmație și a ajustat marja de dumping în consecință. Corecția calculului în cauză a fost comunicată societății Eurochem ca parte a comunicării suplimentare a constatărilor definitive.
- (31) În urma comunicării constatărilor definitive, Acron a prezentat o afirmație suplimentară cu privire la calcularea valorii normale. Societatea a susținut că, în cazul său, prețurile interne nu ar trebui utilizate la calcularea valorii normale, întrucât nu au survenit în cadrul unor operațiuni comerciale normale.
- (32) În primul rând, premisa afirmației Acron pare să se bazeze pe o neînțelegere a calculului realizat de Comisie. Comisia nu a bazat calculul valorii normale pe vânzările interne ale societății în cauză, ci a construit valoarea normală în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, întrucât vânzările interne nu erau reprezentative din punctul de vedere al volumului. Cu toate acestea, în urma hotărârii grupului special al OMC ⁽⁷⁾ în acest sens, costurile VAG și profitul aferente tranzacțiilor interne efectuate în cadrul operațiunilor comerciale normale au fost utilizate la construirea valorii normale. Contrar declarației societății, vânzările interne au fost considerate a fi efectuate în cadrul operațiunilor comerciale normale, întrucât au fost profitabile. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.
- (33) În ceea ce privește ajustarea costului pentru gazele naturale, GR și cei doi producători-exportatori ruși și-au reiterat observațiile și afirmațiile anterioare cu privire la:
- incompatibilitatea cu normele OMC a ajustării costului care a fost efectuată;
  - inexistența distorsiunilor prețului gazelor naturale din Rusia. Potrivit părților interesate, prețul gazelor naturale din Rusia reflectă condițiile normale de piață;
  - o metodologie greșită în ceea ce privește ajustarea, deoarece, în opinia părților interesate, ajustarea, dacă are loc, ar trebui să fie aplicată numai pentru prețul gazelor, fără cheltuielile de transport aferente și cu o calculare diferită a marjei de profit pentru taxele suplimentare;
  - aplicarea ajustării, de asemenea, pentru achizițiile de la furnizori interni independenți de Gazprom;
  - caracterul oportun al prețului Waidhaus drept valoare de referință utilizată pentru ajustare.
- (34) Ca răspuns la prima afirmație, Comisia a observat că grupul special al OMC în litigiul dintre Rusia și Ucraina ⁽⁸⁾, invocat de părțile interesate, a respins ajustarea pentru gaze efectuată de Ucraina. Grupul special a constatat că autoritățile ucrainene nu au furnizat un temei adecvat pentru a justifica decizia de a respinge prețul gazelor de pe piața internă din Rusia și nu au efectuat ajustări suficiente pentru a asigura faptul că prețul de substituție pentru gaze reflectă costurile din Rusia. Astfel, principala încălcare pe care a constatat-o grupul special nu este una de fond, ci mai degrabă de procedură. Cu alte cuvinte, grupul special nu a respins posibilitatea de a aplica o ajustare pentru costul gazelor, dar a considerat că respingerea în cauză nu fusese justificată suficient de către Ucraina în cazul de față. Prin urmare, afirmațiile referitoare la litigiul OMC par a fi irelevante pentru prezenta anchetă.
- (35) Părțile interesate au făcut trimitere, de asemenea, la hotărârea Organului de apel al OMC în litigiul *Uniunea Europeană – măsurile antidumping instituite asupra biomotorinei din Argentina (DS473)*. Această trimitere este inoportună. În primul rând, Comisia a observat că împrejurările de fapt care au condus la litigiul DS473 sunt diferite de împrejurările de fapt din cazul de față. Într-adevăr, în cazul biomotorinei din Argentina, Comisia a ajustat costurile materiilor prime interne din motive legate de taxele la export diferențiate aplicabile materiilor prime și biomotorinei. În cazul de față, Comisia a concluzionat că costul gazelor a fost distorsionat de către stat din motivele amintite la considerentul 36 de mai jos (în esență, implicarea statului în stabilirea prețului pentru gaze din Rusia nu se limitează la existența unei taxe la export, ci este mai amplă). Comisia a observat că Tribunalul a constatat, de asemenea, că ajustarea efectuată de Comisie în cazul biomotorinei a fost ilegală și a confruntat circumstanțele privind biomotorina cu cele predominante în Rusia pentru piața gazelor, pentru care acesta a constatat că a fost justificată o ajustare a prețului gazelor. Astfel, în cauza T-111/14, *Unitec Bio/Consiliul*, Tribunalul a observat, la punctele 49 și 50, că: „(49) În această privință, trebuie amintit că, la punctul 44 din Hotărârea din 7 februarie 2013, *Acron și Dorogobuzh/Consiliul (T-235/08, nepublicată, EU:T:2013:65)*, Tribunalul a considerat că, având în vedere că gazul natural era furnizat obligatoriu producătorilor-exportatorilor respectivi la un preț foarte scăzut potrivit reglementării ruse, prețul de producție al produsului în discuție, în cauza în care s-a pronunțat acea hotărâre, era afectat de o denaturare pe piața internă rusă

⁽⁷⁾ Comunitățile Europene DS337 – Măsură antidumping asupra somonului de cultură din Norvegia.

⁽⁸⁾ DS493 – Ucraina – Măsură antidumping privind nitrații de amoniu.

în ceea ce privește prețul gazului, întrucât acest preț nu rezulta din forțele pieței. Așadar, Tribunalul a considerat că instituțiile au putut să concluzioneze în mod întemeiat că unul dintre elementele din registrele contabile ale reclamantelor din cauza în care s-a pronunțat hotărârea citată nu putea fi considerat ca fiind rezonabil și, în consecință, acesta putea fi ajustat, recurgându-se la alte surse din piețele pe care le considerau mai reprezentative. (50) Totuși, astfel cum reclamanta susține în mod întemeiat, spre deosebire de situația în discuție în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 7 februarie 2013, Acron și Dorogobuzh/Consiliul (T-235/08, nepublicată, EU:T:2013:65), din dosar nu reiese că, în Argentina, prețurile materiilor prime principale erau reglementate în mod direct. Astfel, regimul DET avut în vedere de instituții se limita să prevadă taxe la export având cote diferite pentru materiile prime principale și pentru biomotorină.”

- (36) Indiferent de argumentele suplimentare furnizate de către părțile interesate, există anumite fapte incontestabile pe baza cărora Comisia a concluzionat că piața gazelor naturale din Rusia este distorsionată (a se vedea considerentul 53 din regulamentul provizoriu). Acestea sunt, în principal: (i) faptul că prețul maxim al gazelor naturale pe piața internă este reglementat de către statul rus pentru Gazprom, care este, totuși, de departe, cel mai mare producător și vânzător de gaze naturale din Rusia și proprietarul conductelor de gaze; (ii) existența unei taxe la export de 30 % pentru gaze; (iii) faptul că guvernul rus reglementează tarifele de transport și prețurile serviciilor de sprijin logistic, precum și taxele pentru furnizare și servicii; și (iv) faptul că prețurile gazului din Rusia sunt reglementate de stat nu numai prin legi federale, ci și pe baza obiectivelor de politică.
- (37) În ceea ce privește litera (iv) de mai sus, astfel cum se explică la considerentul 215 din regulamentul provizoriu, prețul de pe piața internă este stabilit cu ajutorul unei formule a prețului gazelor sau este determinat prin indexare, iar indicele care urmează să fie utilizat este publicat în mod regulat într-o previziune de dezvoltare socioeconomică de către Ministerul Dezvoltării Economice din Rusia. Același document prevede (?) că, pentru a limita creșterea prețului gazelor, se propune optimizarea programului de investiții al Gazprom, în timp ce, pentru a stimula creșterea consumului de gaze din Rusia, va fi dezvoltat și pus în aplicare un mecanism pentru extinderea obligatorie a capacității UGSS, obligând Gazprom să asigure în mod prioritar investiții adecvate. Previziunea menționează, de asemenea, că este necesară punerea în aplicare a unei metode diferite de alocare a cheltuielilor de transport între vânzările interne și vânzările la export la stabilirea tarifelor de transport.
- (38) În plus, afirmația potrivit căreia prețul de pe piața internă reglementat de statul rus acoperă costurile Gazprom nu a putut fi verificată din cauza lipsei de cooperare a GR în cadrul prezentei proceduri. Argumentele furnizate de producătorii-exportatori ruși (în așa-numitul „raport Brattle”) se bazează pe estimări ale costurilor globale ale Gazprom, iar nu pe cifre reale. În plus, aceștia au afirmat că un alt producător rus, care efectuează doar vânzări interne și are un nivel al prețurilor de pe piața internă similar cu cel al Gazprom, înregistrează profit, ceea ce ignoră faptul că societățile ar putea avea un nivel și o structură a costurilor complet diferite.
- (39) Ca răspuns la a treia afirmație, ar trebui remarcat faptul că doar costul materiei prime este înlocuit cu valoarea de referință. În cadrul metodologiei actuale, Comisia a fundamentat cheltuielile de transport de la frontiera Uniunii înapoi la furnizorul rus de gaze pe estimări. Cu toate acestea, cheltuielile de transport din Rusia, de la furnizorul de gaze la producătorii-exportatori, și orice alte taxe suplimentare se bazează, în măsura posibilă, pe cifrele reale furnizate de producătorii-exportatori. Astfel cum se afirmă la considerentul 36, guvernul rus a reglementat aceste costuri; totuși, spre deosebire de prețurile gazelor, nu au existat suficiente elemente de probă care să susțină constatarea potrivit căreia costurile în cauză au fost distorsionate și din cauza reglementării de către guvern. Comisia a verificat dacă cifrele furnizate de producătorii-exportatori au avut aceeași sursă ca cifrele utilizate în plângere (tarifele prevăzute de Serviciul Federal pentru Tarife). Deoarece cifrele furnizate de producătorii-exportatori au fost considerate ca fiind cele mai recente furnizate de către oricare dintre părțile interesate, Comisia le-a acceptat.
- (40) Ca răspuns la a patra afirmație, astfel cum s-a explicat deja la considerentul 55 litera (c) din regulamentul provizoriu, ajustarea pentru gaze se aplică tuturor achizițiilor de gaze de pe piața internă a Rusiei, indiferent dacă furnizorul este sau nu Gazprom. Concluzia Comisiei potrivit căreia Gazprom determină nivelul prețurilor pe piața rusă nu numai că este susținută de poziția dominantă pe care o ocupă această societate, dar este confirmată, de asemenea, în mod clar de conturile auditate ale principalului (din punctul de vedere al cotei de piață) concurent privat al Gazprom de pe

(?) Secțiunea 3.2.

piața internă – Novatek ⁽⁸⁾. Prin urmare, vânzările de gaze naturale cu preț distorsionat ale Gazprom afectează nivelul prețurilor altor furnizori de gaze naturale din Rusia, care vând uneori chiar la un preț ușor mai mic decât prețurile Gazprom.

- (41) În sfârșit, în ceea ce privește valoarea de referință utilizată la ajustarea pentru gaze, observațiile privind comunicarea constatărilor provizorii nu au modificat opinia Comisiei potrivit căreia așa-numitul „preț Waidhaus” trebuie să fie considerat o valoare de referință adecvată. Astfel cum se explică la considerentul 55 litera (d) și la considerentul 58 din regulamentul provizoriu, acest preț se situează într-un interval apropiat de alte cotații importante de prețuri din Europa, iar utilizarea sa drept valoare de referință a fost confirmată de hotărârile relevante ale Curții de Justiție ⁽⁹⁾. Faptul că gazele naturale exportate în Waidhaus și gazele naturale consumate în Rusia au o putere calorifică diferită nu face ca acestea să fie produse diferite, iar acest aspect a fost abordat printr-o ajustare separată.
- (42) Având în vedere considerentele 34-41, Comisia a concluzionat că ajustarea costurilor pentru gazele naturale aplicată în etapa provizorie, precum și metodologia utilizată respectă, de asemenea, normele OMC, având în vedere situația specifică de pe piața gazelor din Rusia.
- (43) Ulterior comunicării constatărilor definitive, ambii producători-exportatori ruși au reiterat o parte dintre declarațiile lor cu privire la compatibilitatea ajustării în cauză cu normele OMC și la poziția dominantă a Gazprom pe piața internă a gazelor naturale din Rusia. Cu toate acestea, nu s-au prezentat dovezi sau argumente suplimentare care să modifice concluzia Comisiei de la considerentul 42.
- (44) Părțile interesate au afirmat, de asemenea, că rata de conversie dintre unitățile de măsură, ajustările pentru cheltuielile de transport și o marjă de profit a distribuitorilor, precum și taxa la export de 30 % inclusă în prețul ajustat al gazelor nu sunt corecte.
- (45) În urma comunicării constatărilor definitive, Eurochem a susținut, în plus, că la calcularea ajustării costurilor de transport s-a utilizat o rată de schimb greșită. Mai mult, societatea a susținut că ar trebui efectuată o ajustare suplimentară pentru taxele din rețeaua germană.
- (46) Ca răspuns la observațiile de mai sus, au fost efectuate următoarele corecții:
- (a) unitatea de măsură a volumului de gaze naturale utilizat la stabilirea prețului Waidhaus este un milion de unități termice britanice (mmBtu). În urma observațiilor formulate cu privire la comunicarea constatărilor provizorii, rata de conversie a fost modificată la 1 mmBtu = 31,899 de metri cubi;
- (b) ajustarea cheltuielilor de transport a fost modificată, luând în considerare cheltuielile de transport reale plătite de producătorii ruși în Rusia. Totuși, pentru ajustarea cheltuielilor de transport din Waidhaus ⁽¹⁰⁾ înapoi la frontiera rusă, Comisia a utilizat cifrele furnizate în plângere; cifrele din Raportul Brattle nu au fost considerate ca fiind mai apropiate de cele reale, deoarece făceau trimitere la surse care utilizau date colectate înainte de perioada de anchetă. Costurile de transport de la frontiera rusă la zăcămintul de gaze din Rusia în cauză, de unde se aprovizionau cu gaze naturale producătorii-exportatori, se bazează pe tariful reglementat ⁽¹¹⁾;
- (c) marja de profit de 15 % pentru distribuție, utilizată în calculele provizorii, a fost revizuită în sens descrescător, variind între 1 % și 5 %. Pentru calcularea marjei de profit, au fost luate în considerare toate costurile în afară de costul gazelor și cheltuielile de transport (inclusiv cele de transport al gazelor). În perioada de anchetă, au fost utilizate cât mai mult posibil taxele suplimentare reale aferente achizițiilor de gaze și, în cazul în care nu au existat date, a fost utilizată o estimare rezonabilă, astfel cum se explică în comunicările de informații specifice societăților. Comisia a respins afirmația Eurochem potrivit căreia nu ar trebui să se aplice nicio marjă de profit internă, întrucât nu se ia în considerare nicio marjă de profit la prețul de export al gazelor din Rusia, deoarece calculul prețului de export reglementat nu ține cont de astfel de costuri ⁽¹²⁾ și nu s-au prezentat dovezi suplimentare privind existența unei astfel de marje de profit;

⁽⁸⁾ A se vedea nota de subsol 8 din regulamentul provizoriu.

⁽⁹⁾ Hotărârea Tribunalului (Camera a opta) din 7 februarie 2013 – EuroChem Mineral și Chemical Company OAO (EuroChem MCC)/ Consiliul Uniunii Europene, T-84/07, ECLI:EU:T:2013:64, și Hotărârea Tribunalului (Camera a opta) din 7 februarie 2013 – Acron OAO/Consiliul Uniunii Europene, T-118/10, ECLI:EU:T:2013:67.

⁽¹⁰⁾ Waidhaus reprezintă referința ruso-germană aplicabilă prețului gazelor, o rețea compusă din diferite conducte care merg din Rusia până în Germania, reflectând prețul CIF la frontiera germană.

⁽¹¹⁾ ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ, от 8 июня 2015 года N 216-э/1, Об утверждении тарифов на услуги по транспортировке газа по магистральным газопроводам ОАО „Газпром”, входящим в Единую систему газоснабжения, для независимых организаций (с изменениями на 14 февраля 2018 года), [Ordinul Serviciului Federal Rus pentru Tarife din 8 iunie 2015 nr. 216-e/1 privind aprobarea tarifelor pentru serviciile de transport al gazelor prin conductele PJSC Gazprom incluse în sistemul unificat de furnizare a gazelor naturale în ceea ce privește organizațiile independente (cu modificările din 14 februarie 2018)]. <http://docs.cntd.ru/document/420282257>

⁽¹²⁾ ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ от 9 июля 2014 г. N 1142-э ОБ УТВЕРЖДЕНИИ ПОЛОЖЕНИЯ ОБ ОПРЕДЕЛЕНИИ ФОРМУЛЫ ЦЕНЫ ГАЗА, (Ordinul Serviciului Federal Rus pentru Tarife din 9 iulie 2014 nr. 1142-e privind APROBAREA DISPOZIȚIEI REFERITOARE LA STABILIREA FORMULEI PREȚULUI LA GAZE) disponibil la http://www.gazprom.com/f/posts/98/377922/prikaz_1142-e.pdf (site consultat ultima dată la 31 iulie 2019).

- (d) cererea de deducere a taxei la export de 30 % din prețului de referință a fost respinsă – întrucât această taxă este una dintre măsurile care au creat o distorsiune pe piața gazelor naturale din Rusia, este rezonabil să se presupună că prețul gazelor pe piața internă ar fi cu cel puțin 30 % mai mare dacă nu ar exista taxa la export. Deoarece aceasta face parte din costul gazelor de origine rusă de pe piața Uniunii, taxa face parte, prin urmare, din prețul de referință de bază;
  - (e) afirmația privind rata de schimb utilizată la ajustarea calculului privind costurile de transport a fost acceptată și calculele au fost modificate în consecință;
  - (f) cererea de ajustare a taxelor din rețeaua germană nu este relevantă, întrucât prețul Waidhaus se situează la nivelul CIF la frontiera Germaniei (și, prin urmare, un astfel de preț nu ia în considerare nicio taxă din rețeaua germană).
- (47) Calculul revizuit al ajustării pentru gaze a fost pus la dispoziția producătorilor-exportatori ruși într-o comunicare specifică atât în etapa de comunicare a constatărilor definitive, cât și după efectuarea revizuirilor în urma observațiilor descrise la considerentul 45 și la considerentul 46 literele (b), (c) și (e) printr-o comunicare suplimentară a constatărilor definitive. Ajustarea nu a afectat valoarea normală a Acron, deoarece, astfel cum se explică la considerentul 61 din regulamentul provizoriu, doar o majorare a costului de producție ajustat la un nivel care ar face neprofitabile unele dintre tranzacțiile interne ale Acron din PA ar conduce la o modificare a marjei de dumping. După corecțiile aplicate valorii normale a Eurochem în urma observațiilor cu privire la comunicarea constatărilor definitive, ajustarea revizuită pentru gaze nu a modificat valoarea normală a Eurochem și, prin urmare, nu a avut un impact asupra calculului marjei de dumping.
- (48) În lipsa oricăror altor observații privind valoarea normală, Comisia a confirmat concluziile enunțate la considerentele 38-61 din regulamentul provizoriu, astfel cum se clarifică la considerentele 17-38 de mai sus.

3.1.3. Prețul de export

- (49) Detaliile pentru calculul prețului de export au fost stabilite la considerentele 62-65 din regulamentul provizoriu.
- (50) În primul rând, ar trebui remarcat faptul că Comisia a fost de acord cu solicitarea Eurochem de a calcula marje de dumping separate pentru cei doi producători-exportatori din grup, deoarece datele furnizate de societate au permis o defalcare a vânzărilor în funcție de producători. Această defalcare ar putea fi efectuată în pofida faptului că au fost implicate mai multe societăți comerciale, iar costurile celor doi producători au fost diferite, inclusiv costurile de vânzare pentru exporturile în Uniune. Ulterior, marjele de dumping separate au fost combinate într-o marjă medie ponderată pentru grupul Eurochem, pe baza volumului vânzărilor în Uniune. Eurochem a primit o comunicare specifică, cu noul calcul al marjei de dumping pentru fiecare producător. Pentru noul calcul, Comisia a luat în considerare observațiile societății privind calculul tehnic, după caz.
- (51) Al doilea producător-exportator rus a afirmat că, pentru ajustarea prețului său de export, ar trebui să fie dedus profitul real al exportatorului său afiliat din Elveția și al importatorului afiliat din Franța, mai degrabă decât un profit rezonabil estimat. Totuși, ar trebui remarcat faptul că profitul real al societăților în cauză se bazează pe prețurile de transfer. Prin urmare, Comisia a respins afirmația.
- (52) În plus, societatea a afirmat că Comisia a calculat în mod incorect costurile diluției, întrucât conversia aplicată volumelor de tranzacții pentru a construi prețul de export pentru produsul diluat ar trebui să se aplice, de asemenea, valorilor tranzacțiilor pentru produsul diluat. Totuși, ar trebui remarcat faptul că diferența de preț dintre produsul exportat și produsul diluat este reflectată deja în conversia volumelor tranzacțiilor, deoarece această conversie majorează prețul unitar pentru produsul diluat ca și când acesta nu ar fi fost diluat. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.
- (53) În urma comunicării constatărilor definitive, Acron a susținut că Comisia a contabilizat de două ori costurile de diluție ale importatorului său afiliat din Franța, întrucât, potrivit Acron, aceste cheltuieli au fost deduse din prețul de vânzare și, în același timp, nu au fost deduse din costurile VAG ale societății. Totuși, contrar celor susținute de societate, costurile diluției au fost deduse din costurile VAG ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Elementele de probă 2 și 13 colectate cu ocazia verificării la fața locului în Franța.

- (54) Mai mult, societatea a susținut că importatorul său francez afiliat a fost înființat chiar înainte de PA și a început vânzările doar în ultimul trimestru al PA. Prin urmare, potrivit societății, Comisia ar trebui să ajusteze prețul de export doar pentru un sfert din costurile VAG.
- (55) Societatea a avut cheltuieli generale și administrative pe parcursul întregii PA. Chiar dacă aceste cheltuieli au fost anterioare primelor vânzări, deoarece societatea a fost implicată doar în achiziționarea, diluarea și revânzarea UAN, costurile VAG au fost legate de produsul în cauză. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (56) Mai mult, în urma comunicării suplimentare a constatărilor definitive, un producător-exportator rus a afirmat că Comisia nu ar trebui să deducă marja de profit a unui importator neafiliat de 4 % din prețurile de vânzare practicate de comerciantul său afiliat german în relația cu clienții neafiliați din UE. Producătorul a afirmat că entitatea germană nu a acționat ca un importator neafiliat în ceea ce privește vânzările către clienți neafiliați din UE, întrucât nu a îndeplinit formalitățile legate de importul produsului în cauză pe piața UE.
- (57) Comisia a remarcat că comerciantul german afiliat a fost considerat un importator afiliat, deoarece îndeplinea toate funcțiile unui importator. Astfel, prețul de revânzare ar trebui să acopere în mod normal costurile VAG ale importatorului și un profit, ceea ce reprezintă întocmai ajustarea în cauză. La efectuarea acestei ajustări, Comisia nu a realizat o analiză detaliată, tranzacție cu tranzacție sau client cu client, a acțiunilor efectuate de societate în cadrul tranzacțiilor specifice de import și de revânzare. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (58) În lipsa oricăror observații suplimentare privind prețul de export, diferite de cele acoperite deja de considerentele 41-44 de mai sus, au fost confirmate considerentele 62-65 din regulamentul provizoriu.

3.1.4. *Comparație*

- (59) În lipsa oricăror observații suplimentare cu privire la comparația valorii normale cu prețul de export, diferite de cele acoperite deja de punctele 3.1.2 și 3.1.3 de mai sus, au fost confirmate considerentele 66-67 din regulamentul provizoriu.

3.1.5. *Marjele de dumping*

- (60) Astfel cum se detaliază la considerentele 17-47, Comisia a luat în considerare observațiile părților interesate și a recalculat marjele de dumping pentru Rusia.
- (61) Marjele de dumping definitive, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt următoarele:

Societate	Marjă de dumping definitivă
Grupul Acron	31,9 %
Grupul Eurochem	20,0 %
Toate celelalte societăți	31,9 %

- (62) Calculele marjelor de dumping individuale după corecțiile și ajustările efectuate în urma observațiilor producătorilor-exportatori ruși cu privire la comunicarea constatărilor definitive au fost retransmise societăților în cauză.

3.2. **Trinidad și Tobago**

3.2.1. *Valoarea normală*

- (63) Detaliile pentru calculul valorii normale sunt stabilite la considerentele 74-79 din regulamentul provizoriu.
- (64) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor provizorii, Methanol Holdings (Trinidad) Limited (denumită în continuare „MHTL”) a reiterat mai multe afirmații tehnice, specifice societății, cu privire la construirea valorii normale, în special pentru costurile de producție, costurile VAG și profit, care urmează să fie utilizată la calcul.

- (65) Comisia a examinat aceste afirmații. Una dintre afirmații a fost legată de problema abordată la considerentul 78 din regulamentul provizoriu (afirmația în cauză a fost acceptată de Comisie). Deoarece noile argumente ale MHTL au contrazis afirmația sa inițială fără a fundamenta modificarea respectivă, afirmația a fost respinsă. În plus, Comisia a considerat că una dintre celelalte afirmații a fost justificată. Prin urmare, Comisia a adaptat calculul valorii normale în consecință. Deoarece observațiile s-au referit la datele specifice societății, utilizate pentru calcule, și au fost tratate ca fiind confidențiale, întrucât se referă la costurile de producție și la costurile VAG, motivele pentru respingerea sau acceptarea acestora au fost explicate părții interesate în comunicarea specifică.

3.2.2. Prețul de export

- (66) Detaliile pentru calculul prețului de export sunt stabilite la considerentele 80-82 din regulamentul provizoriu.
- (67) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor provizorii, MHTL a prezentat mai multe afirmații tehnice, specifice societății, referitoare la calculul prețului de export, în special cu privire la datele pentru stabilirea prețului de export și la ajustările prețului efectuate pentru costurile suportate între import și revânzare.
- (68) Comisia a examinat aceste afirmații și a constatat că unele dintre acestea sunt justificate. În consecință, Comisia a adaptat calculul prețului de export. Deoarece observațiile s-au referit la datele specifice societății, utilizate pentru calcule, și au fost tratate ca fiind confidențiale, întrucât se referă la prețurile de transfer și la alte costuri, motivele pentru respingerea sau acceptarea acestora au fost explicate părții interesate în comunicarea specifică.

3.2.3. Comparație

- (69) În lipsa oricăror observații cu privire la comparație, au fost confirmate considerentele 83 și 84 din regulamentul provizoriu.

3.2.4. Marjele de dumping

- (70) Astfel cum se detaliază la considerentele 50-57 de mai sus, Comisia a luat în considerare observațiile MHTL și a recalculat marjele de dumping pentru TT.
- (71) Marjele de dumping definitive, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt următoarele:

Societate	Marjă de dumping definitivă
Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8 %
Toate celelalte societăți	55,8 %

- (72) Nu au fost primite observații cu privire la calculele dumpingului pentru MHTL după comunicarea constatărilor definitive.

3.3. Statele Unite ale Americii

3.3.1. Valoarea normală

- (73) Detaliile pentru calculul valorii normale sunt stabilite la considerentele 90-98 din regulamentul provizoriu.
- (74) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor provizorii, CF Industries Holdings (denumită în continuare „CFI”) a afirmat că Comisia a respins provizoriu în mod incorect cererea sa de a stabili profitabilitatea vânzărilor interne pe baza costurilor de producție ale fiecărei unități de producție în mod separat atunci când a concluzionat că stabilirea profitabilității conform verificării referitoare la operațiunile comerciale normale se efectuează la nivelul unei entități juridice.

- (75) În această privință, CFI a susținut că acest raționament este lipsit de justificare juridică, deoarece Curtea de Justiție a constatat, în cauza *Alumina* ⁽¹⁴⁾, că articolul 2 din regulamentul AD de bază nu conține o listă exhaustivă a metodelor care permit să se stabilească dacă prețurile erau practicate în cadrul unor operațiuni comerciale normale și că, în cadrul verificării referitoare la operațiunile comerciale normale, Comisia ar trebui să examineze profitabilitatea produsului vândut în funcție de costul de producție al produsului respectiv.
- (76) În plus, CFI a făcut trimitere la abordarea adoptată de Comisie în anchetele anterioare ⁽¹⁵⁾, în care Comisia a utilizat în mod sistematic costurile de producție specifice unității pentru a stabili profitabilitatea vânzărilor interne.
- (77) În sfârșit, CFI a susținut că a furnizat date care fac posibilă urmărirea tranzacțiilor de vânzare până la unitatea de producție.
- (78) Comisia a examinat afirmațiile prezentate la considerentele 74-77 și a constatat că, în cauza *Alumina*, Curtea de Justiție s-a limitat la a afirma că articolul 2 din regulamentul AD de bază nu conține o listă exhaustivă a metodelor care permit să se stabilească dacă vânzările interne au avut loc în cadrul unor operațiuni comerciale normale. Totuși, Curtea de Justiție nu a obligat Comisia să efectueze o examinare pentru părțile unei societăți care nu constituie o entitate juridică separată.
- (79) În plus, în anchetele la care face trimitere CFI, Comisia a examinat unitățile de producție individuale deoarece acele societăți, deși erau membre ale aceluiași grup, erau entități juridice separate.
- (80) În urma constatărilor Comisiei explicate la considerentele 78 și 79, nu a fost necesar să se examineze dacă datele furnizate de CFI ar face posibilă stabilirea unei legături clare între tranzacțiile individuale de vânzări interne și unitățile de producție. În consecință, Comisia a respins acest argument.
- (81) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor definitive, CFI și-a reiterat afirmația cu privire la profitabilitatea vânzărilor interne. Societatea a susținut că Comisia ar fi trebuit să ia în considerare nu doar dacă unitățile de producție sunt entități juridice separate, ci și dacă structura grupului permite identificarea producătorului în cadrul grupului în ceea ce privește vânzările și producția, făcând trimiteri repetate la constatările Comisiei din cadrul anchetei având ca obiect țevile obținute fără sudură (a se vedea considerentul 76).
- (82) În ceea ce privește afirmația de mai sus, Comisia a reamintit că ancheta la care face referire CFI a avut propriile sale caracteristici. Concluzia Comisiei din cadrul anchetei având ca obiect țevile obținute fără sudură, potrivit căreia se pot calcula marjele de dumping individuale, deoarece era posibilă identificarea producătorului în ceea ce privește vânzările și producția, a fost relevantă numai după îndeplinirea primei condiții de bază – și anume faptul că societățile vizate de ancheta în cauză erau entități juridice separate, ceea ce nu este cazul CFI.
- (83) În plus, chiar dacă Comisia ar lua în considerare evaluarea profitabilității vânzărilor interne pentru fiecare unitate, nu ar fi întotdeauna posibil să se identifice producătorul. Societatea vinde pe piața sa internă fie direct de la o unitate de producție, fie printr-un număr considerabil de rezervoare de distribuție. Comisia a constatat că unitățile de producție au furnizat mai multe rezervoare de distribuție, iar majoritatea acestora au fost furnizate de mai multe unități de producție. Acest lucru face imposibilă stabilirea unei legături clare între o tranzacție de vânzare și unitatea în care a fost obținut produsul în cauză.
- (84) În consecință, Comisia a respins acest argument.

3.3.2. Prețul de export

- (85) În lipsa oricăror observații cu privire la prețul de export, au fost confirmate considerentele 99 și 100 din regulamentul provizoriu.

⁽¹⁴⁾ Cauza C-393/13 P, Consiliul/Alumina d.o.o., EU:C:2014:2245, punctul 25.

⁽¹⁵⁾ De exemplu, *țevile obținute fără sudură*, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 585/2012 al Consiliului din 26 iunie 2012 de instituire a unei taxe antidumping la importurile anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel, originare din Rusia și Ucraina, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, și de încheiere a procedurii de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor privind importurile anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel, originare din Croația (JO L 174, 4.7.2012, p. 5, considerentul 60); Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1469 al Comisiei din 1 octombrie 2018 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite țevi și tuburi fără sudură, din fier sau din oțel, originare din Rusia și din Ucraina, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 246, 2.10.2018, p. 20, considerentul 81).

3.3.3. *Comparație*

- (86) Considerentele 101 și 102 din regulamentul provizoriu explică modul în care a fost efectuată comparația între valoarea normală și prețul de export.
- (87) În observațiile sale privind comunicarea constatărilor provizorii, CFI a afirmat că, pentru a permite o comparație echitabilă, Comisia ar fi trebuit să aplice două ajustări în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (k) din regulamentul AD de bază: o ajustare a cantității și o ajustare a costurilor.
- (88) În ceea ce privește ajustarea cantității, CFI a afirmat că ar trebui să fie efectuată o ajustare la prețul tranzacțiilor de vânzare de pe piața internă în ceea ce privește impactul asupra prețului de vânzare al diferitelor cantități furnizate pe piața internă în comparație cu piața Uniunii, deoarece cantitatea de tranzacții individuale este, de obicei, mică pe piața internă, dar mare la exportul în Uniune.
- (89) În această privință, CFI a furnizat, de asemenea, un calcul care a arătat o diferență a prețului mediu ponderat de vânzare internă pentru diferite cantități de vânzare. Deși Comisia a recunoscut existența unei diferențe de preț, aceasta nu a putut să excludă faptul că această diferență de preț a fost cauzată de alți factori, cum ar fi caracterul sezonier al produsului în cauză, momentul la care a fost semnat contractul de bază și volumul prevăzut în contractul de bază (mai degrabă decât expedierea individuală).
- (90) În plus, societatea nu a prezentat nicio dovadă potrivit căreia a luat în considerare cantitatea de vânzări la negocierea prețului de vânzare (politica de stabilire a prețurilor, schimburi de mesaje prin e-mail etc.). În sfârșit, Comisia a constatat că orice costuri suplimentare asociate cu manipularea și transportul unor cantități mici în comparație cu cantitățile mari au fost luate în considerare drept ajustare pentru pierderi. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.
- (91) În ceea ce privește ajustarea costurilor, CFI a afirmat că Comisia ar fi trebuit să ajusteze prețul de vânzare pe piața internă în ceea ce privește diferența dintre costurile de producție ale unităților de producție individuale. CFI a prezentat o serie de argumente specifice societății în sprijinul acestei afirmații.
- (92) Comisia a examinat aceste argumente, a constatat că afirmația nu este justificată și, prin urmare, a respins-o. Deoarece argumentele au fost tratate drept confidențiale, motivele pentru respingerea acestora au fost explicate părții interesate în comunicarea specifică.
- (93) În observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor definitive, CFI și-a reiterat afirmația cu privire la ajustarea costurilor. Cu toate acestea, societatea nu a furnizat nicio dovadă nouă care să susțină afirmația. Prin urmare, Comisia a confirmat respingerea afirmației în cauză.
- (94) Mai mult, CFI a susținut, de asemenea, în mod repetat că Comisia ar fi trebuit să aplice o ajustare în ceea ce privește diferența dintre cantitățile vândute în mod obișnuit pe piața internă și cele exportate către Uniune. CFI a susținut că diferențele de preț nu se regăsesc în ajustarea pentru pierderi pretinsă asupra costurilor de transport, deoarece exercițiul de comparare a prețurilor utilizat pentru evaluarea ajustării cantității nu a inclus costurile de transport. CFI a susținut, de asemenea, că există economii de scară semnificative (în special în ceea ce privește costurile de administrare, marketing și vânzare, dar și ale planificării producției etc.) care permit societății să perceapă prețuri franco fabrică mai mici.
- (95) Comisia a constatat că, deși compararea nivelului prețurilor s-a efectuat în raport cu prețuri fără nicio ajustare pentru pierderi, toate economiile de scară legate de transportul și manipularea cantităților mari în comparație cu cantitățile mici au fost deja luate în considerare în cadrul acestor ajustări. În ceea ce privește economiile de scară legate de costurile de administrare, marketing și vânzare, CFI nu a furnizat nicio dovadă care să susțină această afirmație. În plus, costurile VAG suportate efectiv s-au reflectat în prețul de vânzare pe piața internă aferent tranzacțiilor profitabile utilizat pentru calculul valorii normale. Prin urmare, Comisia a confirmat respingerea acestei afirmații.
- (96) Deoarece au fost respinse ambele afirmații ale CFI, Comisia a confirmat considerentele 101 și 102 din regulamentul provizoriu.

3.3.4. *Marjele de dumping*

- (97) Astfel cum se detaliază la considerentele 60-77 de mai sus, Comisia a respins toate afirmațiile cu privire la calculul dumpingului aferent CFI și, astfel, a confirmat marjele de dumping provizorii pentru Statele Unite.

- (98) Marjele de dumping definitive, exprimate ca procent din prețului CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt următoarele:

Societate	Marjă de dumping definitivă
CF Industries Holdings, Inc.	37,3 %
Toate celelalte societăți	37,3 %

4. PREJUDICIUL

4.1. Definiția industriei Uniunii și a producției Uniunii

- (99) Producătorii-exportatori Acron și CFI au afirmat că doi producători din Uniune, care reprezintă aproximativ 30 % din producția din Uniune, s-au opus plângerii. CFI a observat, de asemenea, că mai mulți alți producători, care nu și-au exprimat interesul cu privire la anchetă, nu ar fi afectați de importurile care fac obiectul anchetei și a pus sub semnul întrebării fiabilitatea indicatorilor de prejudiciu.
- (100) Comisia a amintit faptul că eșantionul conține trei dintre cei mai mari patru producători din Uniune, care împreună reprezintă peste 50 % din producția și vânzările Uniunii. Prin urmare, eșantionul este, în mod evident, reprezentativ pentru industria din Uniune. În plus, astfel cum se explică la considerentul 134 din regulamentul provizoriu, numeroși indicatori de prejudiciu au fost stabiliți la nivel macroeconomic și, prin urmare, au avut la bază toți producătorii din Uniune.
- (101) De asemenea, producătorii care reprezintă peste 50 % din producția din Uniune au sprijinit deschiderea anchetei și, prin urmare, au fost îndeplinite cerințele legale referitoare la reprezentativitate.
- (102) În lipsa oricăror altor observații cu privire la această secțiune, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 108 și 109 din regulamentul provizoriu.

4.2. Consumul din Uniune

- (103) În lipsa oricăror observații privind consumul la nivelul Uniunii, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 110-112 din regulamentul provizoriu.

4.3. Importurile originare din țările în cauză

- (104) Producătorul-exportator Acron a susținut că importurile cumulate din țările în cauză nu au crescut după 2016 și că orice creștere ulterioară s-a datorat reducerii importurilor din țări terțe. Societatea a afirmat că nu este posibilă o creștere semnificativă a importurilor de îngrășăminte lichide, cum ar fi UAN, deoarece capacitățile logistice și în materie de stocuri restricționează această creștere. În aceeași notă, producătorul-exportator CFI și asociația de utilizatori AGPB au afirmat că, la evaluarea creșterii volumului importurilor din țările în cauză în perioada examinată, Comisia nu a luat în considerare faptul că o parte din această creștere a volumului a avut loc pentru a înlocui fie importurile din Egipt, care scăzuseră în mod semnificativ, fie volumele care fuseseră furnizate anterior de către un producător din Uniune care, între timp, încetase producția de UAN. Prin urmare, volumul suplimentar al importurilor din țările în cauză în perioada examinată, care ar fi putut afecta industria din Uniune, s-ar ridica la mai puțin de jumătate din cantitatea de 6 72 000 de tone raportată în tabelul 2 din regulamentul provizoriu. În această privință, Comisia a observat, totuși, că, astfel cum se poate vedea în tabelul 2 din regulamentul provizoriu, importurile din țările în cauză au crescut în fiecare an din 2016 până la perioada de anchetă, atât în termeni absoluți, cât și în raport cu dimensiunea pieței. Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.
- (105) Asociațiile de utilizatori AGPB și IFA au afirmat că cota de piață a industriei din Uniune s-a îmbunătățit după perioada de anchetă. Cu privire la acest aspect, în primul rând, Comisia examinează în mod normal tendințele relevante pentru evaluarea prejudiciului, inclusiv importurile, pe baza unei perioade de referință multianuale date, care este aceeași pentru toate datele relevante și care se încheie imediat înainte de deschiderea unei anchete. Evenimentele pretinse a se fi produs ulterior nu ar trebui, în principiu, să fie luate în considerare, deoarece nu se încadrează în această perioadă de referință. În al doilea rând, este probabil ca evoluția cotei de piață a industriei din Uniune începând cu perioada de anchetă să fi fost influențată și distorsionată chiar de deschiderea anchetei. În al treilea rând, pentru calcularea cotei de piață din perioada ulterioară anchetei, ar fi fost absolut necesar ca Comisia să

fi obținut și să fi verificat date mai recente cu privire la vânzările industriei din Uniune pe piața Uniunii, ceea ce nu s-a întâmplat. Prin urmare, pentru toate aceste motive, afirmația a fost respinsă.

- (106) Producătorii-exportatori Acron, CFI și Eurochem au contestat calcularea subcotării efectuată de către Comisie. În primul rând, aceștia nu au fost de acord cu faptul că, pentru o parte a prețurilor de vânzare ale industriei din Uniune, Comisia a utilizat prețul de livrare către porturi precum Rouen (Franța) și Gand (Belgia), astfel cum se explică în mod corespunzător la considerentele 128 și 129 din regulamentul provizoriu. Tot cu privire la acest aspect, Eurochem a susținut că regulamentul provizoriu nu a precizat despre ce cantitate din aceste vânzări a fost vorba.
- (107) Comisia a clarificat că, în scopul calculării subcotării, a stabilit un preț de vânzare al industriei din Uniune pentru unicul tip de produs exportat din țările în cauză (UAN cu 32 % azot). Acest preț era prețul de vânzare verificat al respectivului tip de produs al producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Aproximativ 40 % din aceste vânzări s-au efectuat către porturi precum Rouen sau Gand, iar aceste prețuri de vânzare au fost ajustate pentru motivele prezentate la considerentul 128 din regulamentul provizoriu. Pentru restul de 60 % din vânzările din Uniune efectuate de către părțile incluse în eșantion, a fost utilizat prețul de vânzare franco fabrică, deoarece în cazul acestor vânzări nu a fost necesar transport maritim pentru ca produsul să ajungă la principalul punct de comparație (de regulă, Rouen sau Gand). Pentru calcularea subcotării s-a utilizat prețul de vânzare mediu ponderat al industriei din Uniune la care s-a ajuns astfel. Prin urmare, sugestia de la considerentul 130 din regulamentul provizoriu, potrivit căreia au fost utilizate diferite tipuri de produse, a fost eronată, deoarece toate importurile din țările în cauză au fost importuri de produse același tip, respectiv UAN cu 32 % azot – și doar acest tip de produse a fost utilizat, de asemenea, pentru industria din Uniune. De asemenea, trimeritele de la considerentele 127 și 129 din regulamentul provizoriu la „o treime”, referitoare la vânzările industriei din Uniune care au necesitat transportul maritim către porturile din Europa de Vest, respectiv la „două treimi”, referitoare la celelalte vânzări ale industriei din Uniune, nu au fost pe deplin corecte și ar fi trebuit să fie, în schimb, „40 %”, respectiv „60 %”.
- (108) Producătorul din Uniune OCI Nitrogen a afirmat că niciunul dintre motivele invocate de Comisie la considerentul 128 din regulamentul provizoriu nu justifică o abatere de la practica sa normală pentru a compara prețul CIF la frontiera Uniunii al producătorilor-exportatori cu prețul franco fabrică al producătorilor din Uniune. Acesta a afirmat că motivele invocate fie sunt întâlnite foarte frecvent în numeroase anchete antidumping, fie urmăresc în mod inechitabil compensarea dezavantajelor concurențiale suferite de producători din cauza localizării lor sau ar fi aplicabile în egală măsură producătorilor-exportatori. Eurochem a prezentat observații similare în urma comunicării constatărilor finale. Comisia a respins această afirmație, deoarece a considerat că, din textul considerentului respectiv, a rezultat în mod clar că situația în acest caz particular era atât de excepțională încât necesita într-adevăr abordarea adoptată. Părțile în cauză nu au prezentat motive obiective împotriva abordării adoptate de Comisie. De asemenea, părțile în cauză și-au exprimat îndoiala că această abordare ar mai fi fost aplicată anterior de către Comisie în circumstanțe excepționale similare. Deși, ca atare, este irelevant dacă Comisia a mai procedat sau nu anterior în acest mod, aceasta a fost nevoită, într-adevăr, să utilizeze ocazional această metodologie în anchetele anterioare, atunci când au avut loc situații complexe similare, de exemplu în cadrul anchetei recente având ca obiect barele din oțel cu rezistență ridicată la oboseală pentru beton armat ⁽¹⁶⁾. Chiar dacă motivele pentru care nu se abate de la prețul franco fabrică ar fi putut fi diferite în respectiva anchetă, astfel cum a afirmat Eurochem, acest fapt demonstrează că Comisia consideră oportun să se abată de la abordarea standard dacă circumstanțele o impun.
- (109) În ceea ce privește prețul de export al producătorilor-exportatori cooperanți, marea majoritate a vânzărilor au fost livrate în porturi din Europa de Vest, precum Rouen sau Gand. Prețul de export utilizat la calcularea subcotării a inclus transportul în vederea livrării CIF în port în locurile respective. Pentru cantitatea mică de vânzări declarată în alte locuri din Uniune, prețul de export a inclus, de asemenea, transportul până la nivelul CIF la frontiera Uniunii. Astfel, calcularea subcotării a asigurat simetrie între latura Uniunii și latura exporturilor.
- (110) Prin urmare, Comisia și-a menținut opinia potrivit căreia ajustarea anumitor vânzări ale industriei din Uniune la nivelul CIF în cadrul acestei anchete a fost adecvată, pentru motivele prevăzute la considerentele 126-131 din regulamentul provizoriu. În mod evident, cumulul de circumstanțe de pe această piață, astfel cum a fost descris în regulamentul provizoriu, creează o situație excepțională. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

⁽¹⁶⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1246 al Comisiei din 28 iulie 2016 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de bare din oțel cu rezistență ridicată la oboseală pentru beton armat originare din Republica Populară Chineză (JO L 204, 29.7.2016, p. 70).

- (111) În urma comunicării constatrilor finale, Eurochem a contestat simetria dintre latura industriei din Uniune și latura exporturilor, susținând, pe baza unor statistici ale Eurostat, că 35 % din importurile din Rusia nu s-ar realiza către Franța și Belgia și, prin urmare, nu ar ajunge în porturi precum Rouen sau Gand. Societatea a susținut că, pentru aceste 35 % din vânzările ruse către Uniune, prețul industriei din Uniune ar include o ajustare aferentă transportului către Rouen sau Gand, deși importurile din Rusia nu au corespuns acestui nivel. Afirmatia a fost respinsă, întrucât, în ceea ce privește vânzările efectuate de industria din Uniune care au fost utilizate la comparație, s-au aplicat prețurile CIF în locul prețurilor franco fabrică numai în cazul vânzărilor adecvate (în general, vânzările efectuate prin Rouen sau Gand), iar nu pentru toate celelalte vânzări.
- (112) Mai multe părți interesate au susținut că metodologia aplicată pentru calcularea subcotării a fost eronată și incompatibilă cu hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019, și anume cu o zi înainte de impunerea măsurilor provizorii, în cauza T-301/16, Jindal Saw Ltd și Jindal Saw Italia SpA/Comisia Europeană (denumită în continuare „hotărârea Jindal Saw”) ⁽¹⁷⁾. În special, s-a susținut că prețul industriei din Uniune utilizat pentru aceste calcule și prețurile de export nu s-au situat la același nivel comercial. Părțile interesate au afirmat că prețurile industriei din Uniune au fost ajustate pentru a reflecta prețurile de la locul de livrare către utilizatorul final, în timp ce prețurile producătorilor-exportatori au fost luate în calcul la valoarea CIF la frontiera Uniunii, indiferent de locul în care s-a efectuat livrarea către utilizatorul final. În același sens, s-a susținut că hotărârea Jindal Saw ar impune Comisiei să compare prețurile de vânzare din Uniune către primii cumpărători independenți cu prețurile de vânzare ale societăților afiliate ale producătorilor-exportatori către primii cumpărători independenți. Comisia nu a procedat astfel, întrucât, în ceea ce privește producătorii-exportatori, a dedus din prețurile vânzărilor din Uniune ale acestora costurile VAG și profitul societăților comerciale din Uniune afiliate acestor producători-exportatori, dar nu a operat o astfel de deducere în ceea ce privește vânzările realizate de industria din Uniune prin intermediul comercianților săi afiliați. Una dintre părți a afirmat, de asemenea, că metodologia Comisiei nu ar lua în calcul faptul că nu toate vânzările acestei părți au fost destinate, în cele din urmă, piețelor din Belgia și Franța și că prețurile utilizate nu ar include costurile VAG suportate și profitul realizat de comercianții afiliați ai acestei părți prin livrarea către clienții săi.
- (113) În ceea ce privește hotărârea Jindal Saw, Tribunalul a identificat o eroare în faptul că Comisia a dedus costurile de vânzare ale importatorilor afiliați ai Jindal din Uniune din vânzările către primul cumpărător independent, în timp ce costurile de vânzare ale entităților de vânzare afiliate industriei din Uniune nu au fost deduse din prețurile de vânzare ale industriei din Uniune către primul cumpărător independent. Prin urmare, Tribunalul a considerat că cele două prețuri nu au fost comparate în mod simetric, la același nivel comercial.
- (114) Comisia a decis să completeze calculul subcotării efectuat în etapa provizorie ținând seama de această hotărâre recentă a Tribunalului și de observațiile primite cu privire la aceasta de la părțile interesate. Comisia a observat că hotărârea Jindal Saw se referă, în principal, la aspecte de comparație echitabilă între prețurile de import și ale industriei din Uniune și la nivelul comercial. În ceea ce privește stabilirea prețului mediu de vânzare al industriei din Uniune, tranzacțiile de vânzare realizate prin intermediul părților afiliate au fost de numai aproximativ 40 % din vânzările eșantionului industriei din Uniune utilizate pentru comparație. Costurile VAG și profitul realizat de comercianții afiliați au fost scăzute și, deoarece majoritatea vânzărilor industriei din Uniune nu au avut loc prin intermediul comercianților afiliați, constatarea subcotării pentru importurile cumulate nu ar fi subminată, chiar dacă ar fi ajustate calculele în raport cu aceste elemente. Într-adevăr, vânzările industriei din Uniune către părțile sale afiliate au fost efectuate la prețurile pieței și nu a existat nicio diferență relevantă între prețurile de vânzare către părțile afiliate și prețurile de vânzare către clienți neafiliați. Deducerea costurilor VAG și a profitului pentru entitățile de vânzare afiliate din Uniune ar demonstra în continuare o subcotare pentru toți producătorii-exportatori (cu excepția unuia) și, în orice caz, ar exista subcotare pentru fiecare dintre țările în cauză. Prin urmare, Comisia a susținut că metodologia de stabilire a subcotării în etapa provizorie nu a fost în mod vădit inadecvată, astfel cum au afirmat mai multe părți interesate.
- (115) În orice caz, caracterul oportun al calculului provizoriu al subcotării a fost coroborat, de asemenea, de un calcul suplimentar, care a exclus vânzările industriei din Uniune realizate prin intermediul părților afiliate. Partea de vânzări utilizată în acest calcul a reprezentat, totuși, un volum mare și reprezentativ de vânzări ale industriei din Uniune, adică aproximativ 60 % din UAN cu 32 % azot vândute în Uniune de către părțile incluse în eșantion. Acest volum a fost similar cu volumul importurilor din Rusia și Statele Unite și, în mod evident, mai mare decât cel al importurilor din TT. De asemenea, o foarte mică proporție a vânzărilor către utilizatorii finali a fost exclusă, de asemenea, din acest calcul suplimentar. Prin urmare, vânzările industriei din Uniune au fost la același nivel

⁽¹⁷⁾ http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.js?docid=212842&text=&dir=&doclang=EN&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705

comercial cu cifrele pentru toate importurile. Acest al doilea calcul a relevat o subcotare de niveluri ușor mai ridicate decât cele obținute prin aplicarea metodologiei stabilite în mod provizoriu. Marjele acestui calcul au fost cuprinse între 3,7 % și 11,2 %. În urma comunicării constatărilor finale, Eurochem a susținut că acest calcul nu ar conduce la o comparație echitabilă, deoarece a comparat doar vânzările către clienții neafiliați ai industriei din Uniune, pe de o parte, cu vânzările societății către părți afiliate, pe de altă parte. Totuși, această observație este eronată, întrucât vânzările Eurochem utilizate în cadrul comparației sunt vânzările sale către clienți neafiliați, ajustate în mod corespunzător la nivelul CIF. De asemenea, Eurochem a sugerat utilizarea unei selecții a tarifelor de transport (specificate într-un tabel din observațiile sale cu privire la comunicarea constatărilor definitive) pentru a calcula prețul CIF al producătorilor din Uniune. Se pare totuși că aceste tarife sunt specifice Eurochem și se referă la puncte de pornire care nu sunt utilizate de industria din Uniune. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă pentru motivul că ar reduce precizia calculului.

- (116) Comisia a observat că aceste calcule suplimentare au arătat cu mai multă claritate faptul că importurile care fac obiectul unui dumping au determinat subcotarea prețurilor industriei din Uniune, indiferent de metodologia utilizată. Prin urmare, afirmațiile făcute de către părți cu privire la acest aspect au fost respinse.
- (117) Pe lângă subcotarea prețurilor stabilită, ancheta a arătat, de asemenea, că, în orice caz, efectul importurilor care fac obiectul unui dumping a fost blocarea prețurilor pe piața Uniunii pe durata perioadei de anchetă. Regulamentul provizoriu s-a concentrat deja asupra existenței blocării prețurilor, în special la considerentele 149, 166 și 167. Acest lucru este confirmat, de asemenea, de datele furnizate ca răspuns la argumentul uneia dintre părțile interesate, reluat la considerentul 131 de mai jos. Într-adevăr, astfel cum se precizează în detaliu la considerentele 125 și 131, în regulamentul provizoriu, blocarea prețurilor pe piața Uniunii a fost subliniată în mod clar, întrucât prețurile de vânzare nu au putut fi majorate astfel încât să acopere creșterile substanțiale ale costurilor, astfel cum se demonstrează cel mai bine în tabelul 7. Incapacitatea industriei din Uniune de a majora prețurile de vânzare a fost cauzată de impactul pe care importurile care fac obiectul unui dumping la volume tot mai mari l-au avut asupra pieței Uniunii. Toate aceste date au arătat că, pe lângă că au subcotat în cele din urmă prețurile, importurile care fac obiectul unui dumping au cauzat o blocare semnificativă a prețurilor în sensul articolului 3 alineatul (3) din regulamentul AD de bază.
- (118) Producătorul-exportator MHTL a afirmat, de asemenea, că respectiva calculare a subcotării nu a respectat hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2011 în cauza T-107/08, Transnational Company „Kazchrome” AO și ENRC Marketing AG/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană (denumită în continuare „hotărârea Kazchrome”) ⁽¹⁸⁾. Această hotărâre ar impune ca, pentru calcularea subcotării prețurilor de vânzare (și a prețurilor indicative), să fie utilizat prețul final plătit de client, iar nu un „preț teoretic construit de Comisie”. Totuși, această hotărâre impune ca punctul de comparație să fie punctul fizic efectiv în care prețurile sunt comparate de către clienți pe piața Uniunii. Ținând cont de faptul că principalul punct de comparație pentru prețurile de pe piața Uniunii a fost prețul CIF după vămuire și că prețurile CIF la frontieră au fost luate în considerare inclusiv atunci când importurile au fost vămuite în Europa de Vest la Rouen și la Gand, Comisia a confirmat că respectivul calcul respectă pe deplin hotărârea Kazchrome.
- (119) În plus, Comisia a remarcat faptul că speța Kazchrome se referea la o situație specială care implică mărfuri care au intrat pe piața Uniunii mai întâi prin Lituania (în tranzit) și apoi prin Rotterdam, unde au fost vămuite. În acest caz, Comisia a decis să calculeze subcotarea prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative pe baza prețului la punctul de tranzit, iar nu pe baza prețului după vămuire. Acest lucru nu a fost valabil pentru ancheta actuală, în care nu s-a contestat faptul că prețul utilizat la calcularea subcotării prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative s-a bazat pe prețul CIF după vămuire.
- (120) Comisia a confirmat că prețurile de export, astfel cum au fost stabilite de către Comisie, și prețurile franco fabrică ale industriei din Uniune, ajustate, după caz, la nivelul CIF, asigură baza unei comparații echitabile și rezonabile. Ar trebui să se reamintească faptul că o comparație perfectă ar însemna că ar trebui luate în considerare numai ofertele pentru același contract, deoarece numai în acest caz condițiile de vânzare ar fi identice. Întrucât nu este posibilă o comparație perfectă în acest caz, Comisia a confirmat că o metodologie care utilizează prețurile medii colectate pentru produse similare în cursul unei perioade de anchetă de un an este echitabilă. Această metodologie fusese comunicată în mod clar cu ocazia transmiterii informațiilor.
- (121) În plus, Comisia a considerat că metoda de subcotare propusă de părțile interesate ar determina un tratament inegal în ceea ce privește calculul marjelor acestora și ale altor producători-exportatori incluși în eșantion care vând către importatori independenți. Metodologia utilizată pentru alți producători-exportatori s-a bazat pe un preț de export

⁽¹⁸⁾ Cauza T-107/08, Transnational Company „Kazchrome” AO și ENRC Marketing AG/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană, ECLI:EU:T:2011:704.

la nivelul CIF, care exclude, în mod evident, costurile VAG din Uniune și profitul pentru revânzarea în Uniune după vămuire. Metodologia urmată de Comisie a asigurat faptul că ambele circumstanțe (și anume efectuarea exporturilor către operatori afiliați, respectiv independenți din Uniune) au primit un tratament egal. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

- (122) Producătorul-exportator Acron a susținut că, la calcularea subcotării, ar fi trebuit să se facă o distincție între UAN cu 32 % azot și UAN cu 30 % azot, având în vedere volumele mari pe care le vânduse acest producător-exportator pe piața Uniunii. Această afirmație a fost reiterată după comunicarea constatărilor finale. Totuși, în conformitate cu metodologia utilizată pentru calcularea dumpingului acestui producător-exportator, revânzările de produse diluate au fost convertite în UAN cu 32 % azot, deoarece acest produs fusese importat de către partea afiliată. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (123) Producătorul-exportator CFI a susținut că eșantionul de producători din Uniune nu a fost reprezentativ, deoarece producătorii situați în partea de est a Uniunii ar fi suprareprezențați în comparație cu producătorii din alte zone. În cazul în care Comisia ar fi modificat eșantionul în urma observațiilor formulate de CIF în prima parte a anchetei (a se vedea, de asemenea, considerentul 12 de mai sus), vânzările din Europa de Est, cu cheltuieli mari de transport, ar fi fost mult mai puțin prezente în cifrele eșantionului. Prin urmare, CIF a susținut că prețul de vânzare al industriei din Uniune utilizat pentru subcotare și nivelul subcotării ar fi fost mult mai scăzute. În plus, producătorul-exportator a presupus că vânzările producătorului inclus în eșantion OCI Nitrogen nu au fost utilizate la calcularea subcotării prețurilor de vânzare (și a prețurilor indicative), deoarece această societate nu ar vinde tipul de produse exportate în Uniune de către producătorul-exportator respectiv.
- (124) Comisia a confirmat deja reprezentativitatea eșantionului de producători din Uniune la considerentul 13 din regulamentul provizoriu. Eșantionul a cuprins peste 50 % din volumele totale de producție și de vânzări ale industriei din Uniune și se bazează pe cea mai mare cantitate de producție și de vânzări a producătorilor cooperanți, inclusiv a celor mai mari trei producători cooperanți. În ceea ce privește presupusa suprareprezentare a producătorilor din Europa de Est, nu s-a considerat oportun să se excludă cei mai mari doi producători. Prin urmare, eșantionul a fost stabilit în mod obiectiv, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază. În urma comunicării constatărilor finale, asociațiile de utilizatori AGPB și IFA au contestat, de asemenea, reprezentativitatea eșantionului și s-au referit, în special, la un comunicat de presă publicat de Yara pentru a arăta că producătorii din Uniune, în general, nu au suferit prejudicii. Cu toate acestea, Comisia a reamintit că Yara Sluiskil B.V. a fost selectată inițial pentru includerea în eșantion, dar a refuzat să coopereze. De asemenea, un comunicat de presă care vizează un singur producător din Uniune nu poate pune în discuție reprezentativitatea eșantionului selectat. În urma comunicării constatărilor finale, Guvernul Statelor Unite a susținut că Comisia nu ar fi trebuit să recurgă la eșantionare, ci ar fi trebuit să ancheteze toți producătorii din Uniune. Încă de dinaintea deschiderii anchetei, având în vedere numărul mare de producători din Uniune vizați și pentru a finaliza ancheta în termenele legale, Comisia a decis să limiteze la un nivel rezonabil numărul de producători din Uniune care urmau să facă obiectul anchetei, prin selectarea unui eșantion. Acest lucru este în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază. Aceeași parte a criticat, de asemenea, eșantionul, considerând că au fost selectați, în mod părtinitor, producătorii cu plângeri, ignorându-se producătorii care nu aveau de prezentat plângeri. Se reamintește faptul că eșantionul a fost selectat pe baza volumelor de producție și de vânzări ale tuturor producătorilor cunoscuți, nu doar ale societăților reclamante, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază. În fapt, inițial a fost selectat un producător al Uniunii care se opunea plângerii, dar respectiva parte a refuzat să coopereze. Acesta a fost înlocuit cu un alt producător care se opunea plângerii. În sfârșit, Guvernul Statelor Unite a contestat că părțile incluse în eșantion ar reprezenta o proporție majoră din producția de UAN din Uniune, astfel cum impune articolul 4.1 din Acordul antidumping al OMC. În primul rând, articolul 4.1 din Acordul antidumping al OMC se referă la definiția industriei interne, iar nu la eșantionare (și, prin urmare, nu există nicio cerință ca eșantionul ales să reprezinte o proporție majoră a producției Uniunii). Articolul 6 din Acordul antidumping al OMC și articolul 17 din regulamentul de bază se referă la eșantionare și, astfel cum s-a menționat mai sus, eșantionul ales a fost în deplină conformitate cu aceste dispoziții. Prin urmare, aceste observații au fost respinse.
- (125) În ceea ce privește datele sale privind vânzările utilizate pentru calculul subcotării, Comisia a subliniat că ancheta arătase (a se vedea considerentele 149 și 165 din regulamentul provizoriu) că prețurile industriei din Uniune din perioada de anchetă fuseseră grav blocate de importurile care fac obiectul unui dumping și că acest lucru a fost valabil în special pentru cantitatea mare de vânzări efectuate în locuri-cheie de import, precum Rouen sau Gand. Tabelul 10 din regulamentul provizoriu arată că impactul acestei evoluții a fost acela că industria din Uniune a suferit pierderi în perioada de anchetă. Prin urmare, ar fi incorect să se presupună că industria din Uniune a reușit să își recupereze integral costurile (inclusiv cheltuielile de transport). Prin urmare, Comisia a susținut că prețurile de pe piața Uniunii au fost blocate din 2016 până în perioada de anchetă. Nu există informații în dosar potrivit cărora prețurile producătorilor din Uniune neincluși în eșantion ar fi în mod substanțial diferite de prețurile producătorilor incluși în eșantion. Astfel, includerea în eșantion a altor producători din Uniune nu ar fi de natură să afecteze

subcotarea și blocarea prețurilor identificate. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă. În ceea ce privește vânzările industriei din Uniune utilizate pentru calcularea subcotării care a fost efectuată, Comisia a confirmat că importurile de UAN cu 32 % azot au fost comparate exclusiv cu vânzările industriei din Uniune de același tip.

- (126) În afară de jurisprudența menționată a instanțelor europene, producătorul-exportator MHTL a invocat, de asemenea, alte motive pentru a concluziona că metodologia Comisiei de stabilire a subcotării a fost ilegală. Această parte a afirmat că aplicarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, care ia în considerare construirea prețului de export în cazul vânzărilor realizate prin intermediul unei părți afiliate din Uniune, prin analogie, pentru calcularea subcotării prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative, încalcă articolul 3 alineatul (1) din regulamentul de bază, deoarece această dispoziție s-ar aplica numai pentru calcularea dumpingului și nu putea fi utilizată în contextul analizei prejudiciului. În sfârșit, metodologia aplicată ar încălca, de asemenea, dreptul OMC, deoarece nu ar reprezenta o comparație echitabilă.
- (127) Comisia a reamintit că, în ceea ce privește determinarea marjei de subcotare și, de asemenea, stabilirea existenței subcotării pentru țara în cauză, regulamentul de bază nu prevede o metodologie specifică. Comisia beneficiază, prin urmare, de o marjă largă de apreciere în evaluarea respectivului factor. Această posibilitate este limitată de necesitatea de a baza concluziile pe probe pozitive și de a efectua o examinare obiectivă, în conformitate cu cerințele articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază. Comisia a reamintit, de asemenea, faptul că articolul 3 alineatul (3) din regulamentul de bază prevede în mod expres că existența unei subcotări semnificative a prețurilor trebuie să fie examinată la nivelul importurilor care fac obiectul unui dumping, iar nu la nivelul vreunui preț ulterior de revânzare pe piața Uniunii.
- (128) Pe această bază, în ceea ce privește elementele luate în considerare pentru calcularea subcotării (în special prețul de export), Comisia trebuie să identifice primul punct în care are (sau poate avea) loc concurența cu producătorii din Uniune pe piața Uniunii. Respectivul punct reprezintă, în fapt, prețul de cumpărare al primului importator neafiliat, deoarece o astfel de societate are, în principiu, opțiunea de a se aproviziona fie de la industria din Uniune, fie de la furnizori din străinătate. Evaluarea în cauză ar trebui să se bazeze pe prețul de export la nivelul frontierei Uniunii, care este considerat a fi un nivel comparabil cu prețul franco fabrică al industriei din Uniune. În cazul vânzărilor la export prin intermediul unor importatori afiliați, punctul de comparație ar trebui să corespundă momentului imediat următor celui în care produsul trece frontiera Uniunii, iar nu unei etape ulterioare din lanțul de distribuție, de exemplu vânzarea produsului către utilizatorul final. Prin urmare, prin analogie cu abordarea urmată pentru calcularea marjei de dumping, prețul de export se stabilește pe baza prețului de revânzare către primul client independent, ajustat în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. Deoarece acest articol este singura dispoziție din regulamentul de bază care oferă orientări privind stabilirea prețului de export, aplicarea acestuia prin analogie este justificată. În ceea ce privește calculul subcotării prețurilor indicative, Comisia a observat că utilizarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază nu a condus la nicio comparație asimetrică (spre deosebire de cauza Jindal), întrucât, în vederea comparației legate de subcotare, prețul indicativ al industriei din Uniune a fost construit cu includerea costurilor de fabricație, a costurilor VAG și a profitului indicativ al entității producătoare și, astfel, este comparabil cu prețul de export construit. Cu alte cuvinte, costurile entităților de vânzare afiliate producătorilor din Uniune nu au fost luate în considerare la compararea prețului indicativ al industriei din Uniune cu prețul de export construit.
- (129) Producătorul-exportator Eurochem a afirmat, de asemenea, că Comisia a săvârșit o serie de erori materiale la calcularea subcotării, în special cu privire la calculul prețului de export la nivel CIF, și, după corectarea acestor erori, a ajuns la concluzia că importurile sale în Uniune nu au subcotat prețurile industriei din Uniune. Comisia a analizat aceste afirmații și a recalculat, după caz, prețul de export în consecință. Comisia a concluzionat, totuși, că importurile acestui producător-exportator au subcotat prețurile industriei din Uniune.
- (130) Același producător-exportator a afirmat că Comisia ar trebui să furnizeze o defalcare a calculării subcotării în funcție de condițiile de livrare ale industriei din Uniune. Comisia a considerat că nu este necesară furnizarea unei astfel de defalcări, având în vedere explicațiile detaliate oferite cu privire la vânzările industriei din Uniune pe piața Uniunii. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

- (131) Fertilizers Europe a subliniat că scăderea și blocarea prețurilor au fost evidente în perioada de anchetă și că acestea pot fi și mai prejudiciabile decât subcotarea. În această privință, Comisia a reamintit că, la considerentele 166 și 167 din regulamentul provizoriu, concluzionase deja că prețurile de pe piața Uniunii au înregistrat, într-adevăr, o scădere în 2017 și că, în perioada de anchetă, prețurile de pe piața Uniunii au fost blocate, deoarece creșterile suplimentare ale costurilor gazelor nu au condus la creșteri ale prețurilor de vânzare ca urmare a impactului importurilor care fac obiectul unui dumping cu volume tot mai mari. În mod evident, acest lucru a fost posibil ca urmare a concentrării importurilor în porturi precum Gand și Rouen, ca urmare a transparenței pieței și din cauză că UAN este un produs extrem de omogen, care este achiziționat aproape exclusiv în funcție de preț. Prin urmare, industria din Uniune a fost forțată să vândă la marje aflate în scădere rapidă, ceea ce a culminat cu o pierdere de 3,5 % în perioada de anchetă.
- (132) Pentru a ancheta în continuare afirmația unora dintre părțile interesate potrivit căreia calcularea subcotării nu a fost efectuată la același nivel comercial, Comisia a examinat tipurile de clienți implicați. Importurile din țările în cauză au fost efectuate către importatori și distribuitori în volume mari. Producătorii din Uniune incluși în eșantion au vândut către comercianți, distribuitori, comercianți cu amănuntul de produse agricole și cooperative mari. Toți acești clienți au achiziționat în vrac și au livrat cantități mari clienților lor. Doar o foarte mică parte a vânzărilor industriei din Uniune incluse în eșantion au fost efectuate către utilizatori finali și acestea nu au fost utilizate în calculul menționat la considerentul 115. Prin urmare, s-a concluzionat că subcotarea a fost calculată la același nivel comercial.
- (133) Producătorul-exportator CFI a afirmat că Comisia ar fi trebuit să țină seama de caracterul sezonier al prețurilor atunci când a calculat subcotarea. Deoarece UAN nu se aplică în mod egal pe tot parcursul anului, prețurile variază semnificativ în funcție de momentul achiziției. În plus, o achiziție în afara sezonului, la un preț, astfel, mult mai mic, ar implica, de asemenea, un cost de depozitare mult mai mare decât cel utilizat de Comisie, la calcularea subcotării prețurilor de vânzare (și a prețurilor indicative), drept quantum pentru ajustarea prețurilor de import în ceea ce privește depozitarea.
- (134) Comisia a examinat informațiile furnizate de producătorii-exportatori incluși în eșantion în funcție de data facturii, pentru a vedea dacă prețurile din perioada de anchetă au fluctuat, demonstrând o variație sezonieră, și pentru a identifica părțile care au vândut în sezon/în extrasezon. Comisia a constatat că, în perioada de anchetă, prețurile au înregistrat cel mai ridicat nivel în perioada ianuarie-martie 2018. Analiza a stabilit, de asemenea, că industria din Uniune a vândut cantități relativ egale pe tot parcursul anului. În plus, importurile din țările în cauză au fost, de asemenea, răspândite relativ uniform pe tot parcursul anului. Astfel, pe baza datelor disponibile, nu s-au identificat elemente de probă care să indice un impact sezonier important și semnificativ asupra calculului. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (135) Cei doi producători-exportatori ruși, Acron și Eurochem, au afirmat că Comisia a săvârșit mai multe erori materiale în ceea ce privește calcularea subcotării. În special, unul dintre aceștia a contestat calcularea valorilor CIF în ceea ce privește conversia produsului diluat în produsul exportat după aplicarea unei conversii asupra cantităților. Astfel cum se arată la considerentul 52, această afirmație a fost respinsă.
- (136) În urma comunicării constatrilor finale, Guvernul Statelor Unite a susținut că Comisia nu a reușit să efectueze analiza efectelor prețurilor, inclusiv a subcotării, pe baza datelor referitoare la întreaga perioadă examinată, întemeind evaluarea exclusiv pe prețurile din perioada de anchetă. Această afirmație este respinsă. Constatările de la considerentele 164-166 din regulamentul provizoriu privind efectele prețurilor se bazează pe o analiză care cuprinde întreaga perioadă examinată. Într-adevăr, prețurile de import din țările în cauză au scăzut cu 30-34 %, în funcție de țară, în perioada examinată. Această scădere a prețurilor de vânzare a fost deosebit de evidentă în 2016 (o scădere de 23-27 %, în funcție de țară, față de 2015), an în care s-a înregistrat, totodată, cea mai mare creștere anuală, și anume de 50 %, a volumului importurilor din țările în cauză. 2016 a fost, de asemenea, anul în care prețurile de vânzare ale industriei din Uniune au înregistrat cea mai mare scădere (de 26 %) și profitabilitatea industriei din Uniune a început să scadă. Evoluțiile prețurilor la import, precum și ale prețurilor industriei din Uniune indică o scădere/blocare a prețurilor ca urmare a importurilor în cauză pe parcursul perioadei examinate. Mai mult, astfel cum se explică la considerentul 152 de mai jos, subcotarea reprezintă doar unul dintre factorii implicați într-o analiză mai amplă a efectului prețurilor, în care scăderea/blocarea prețurilor constituie un argument-cheie al legăturii de cauzalitate.
- (137) În lipsa altor observații privind importurile din țările în cauză, Comisia a confirmat toate celelalte concluzii enunțate la considerentele 113-131 din regulamentul provizoriu.

4.4. Situația economică a industriei din Uniune

4.4.1. Observații cu caracter general

(138) În lipsa oricăror observații, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 132-136 din regulamentul provizoriu.

4.4.2. Indicatorii macroeconomici

(139) Anumite părți interesate au solicitat o clarificare privind metodologia și sursa indicatorilor macroeconomici prevăzuți în regulamentul provizoriu. Comisia confirmă, astfel cum se menționează la considerentul 134 și în tabelele relevante din regulamentul provizoriu, că sursa datelor pentru indicatorii macroeconomici a fost Fertilizers Europe. Totuși, cifrele furnizate de Fertilizers Europe nu au fost acceptate întotdeauna astfel cum au fost raportate. Într-adevăr, pentru anumiți indicatori, în special producția, capacitatea de producție, gradul de utilizare a capacității de producție și volumul total al vânzărilor, Comisia a înlocuit anumite date specifice societății, furnizate de Fertilizers Europe, dacă acestea au fost diferite de datele verificate ale uneia dintre societățile incluse în eșantion. În plus, pentru a obține o defalcare fiabilă a datelor privind vânzările între părțile afiliate și părțile neafiliate și între vânzările din Uniune și exporturi, datele verificate, incluse în eșantion, au fost utilizate drept cheie de repartizare. În sfârșit, au fost luate în considerare datele furnizate de Fertilizers Europe pentru stocurile finale și ocuparea forței de muncă, dar s-a decis că ar trebui să se utilizeze o extrapolare pe baza datelor verificate, incluse în eșantion, deoarece s-a considerat că acestea sunt mai fiabile. Părțile interesate au primit aceste clarificări în cursul audierilor, în urma comunicării constatrilor provizorii.

(140) În urma comunicării constatrilor finale, producătorul-exportator Acron a concluzionat că explicația de mai sus demonstrează că analiza Comisiei privind indicatorii macroeconomici s-a bazat pe date neverificate și inexacte. Această afirmație a fost respinsă. Procesul de mai sus descrie exact contrariul celor susținute de Acron, și anume o verificare detaliată și aprofundată a datelor transmise de industrie și considerații privind modul în care ar trebui să fie utilizate optim aceste date.

(141) În comunicarea sa scrisă, transmisă în urma unei audieri și în urma comunicării constatrilor finale, producătorul-exportator Acron a afirmat că cifrele referitoare la gradul de utilizare a capacității de producție raportate în regulamentul provizoriu sunt exagerate din cauza „trecerii fabricilor” de la producția de UAN la producția de alte îngrășăminte cu valoare adăugată mai mare. Producătorul-exportator CFI a formulat observații cu privire la cifrele referitoare la capacitatea de producție și la gradul de utilizare a capacității de producție raportate în regulamentul provizoriu. Acesta a afirmat că cifrele referitoare la capacitate sunt, probabil, prea mari, deoarece ar include capacitatea neutilizată.

(142) În primul rând, este corect că cifrele prezentate în regulamentul provizoriu includ un element de capacitate neutilizată. Dacă se exclude capacitatea neutilizată, capacitatea totală de producție din perioada de anchetă ar fi de aproximativ 7 000 000 de tone (în loc de 8 385 000 de tone), iar gradul de utilizare a capacității de producție ar fi de 56 % (în loc de 46 %). Chiar dacă se exclude capacitatea neutilizată, tendința din perioada de analiză ar fi, în continuare, descendentă și extrem de similară cu datele utilizate în regulamentul provizoriu.

(143) În al doilea rând, în cazul capacității de producție și al gradului de utilizare a capacității de producție, astfel cum se prevede în regulamentul provizoriu, Comisia a luat în considerare, în analiza sa, faptul că producătorii pot (într-o anumită măsură) să alterneze producția între diferite produse pe bază de azot. În consecință, Comisia nu a considerat că respectiva capacitate de producție și gradul de utilizare a acesteia sunt factori care să aibă un rol important în ceea ce privește situația prejudiciului în cadrul prezentei anchete.

(144) Producătorul-exportator Acron a afirmat că gradul de utilizare a capacității de producție a industriei din Uniune a fost de 100 % și că întreaga capacitate neutilizată raportată a fost utilizată, în schimb, pentru producția de alte îngrășăminte. Totuși, acesta nu a prezentat nicio dovadă în sprijinul afirmației sale, iar cifrele privind capacitatea de producție și gradul de utilizare a acesteia din regulamentul provizoriu au fost verificate în mod corespunzător. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(145) În lipsa oricăror altor observații privind indicatorii macroeconomici, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 137-147 din regulamentul provizoriu.

4.4.3. Indicatori microeconomici

- (146) Producătorul-exportator Eurochem a afirmat că, având în vedere mai multe trimiteri din regulamentul provizoriu la fluctuația prețurilor gazelor, producătorii din Uniune ar fi trebuit să furnizeze un rezumat neconfidențial, care să prezinte tendința prețurilor sale de achiziție a gazelor. Totuși, prețurile de achiziție a gazelor practicate de producătorii incluși în eșantion nu au fost solicitate, ca atare, în chestionar și, prin urmare, acestea nu au fost furnizate în răspunsul la chestionar. Aceste prețuri au fost obținute și verificate în timpul vizitelor de verificare, iar anexele obținute în timpul verificării la fața locului au fost tratate drept confidențiale, deoarece dezvăluie costurile interne ale producătorilor din Uniune. Într-un format agregat și neconfidențial, acestea au evoluat după cum urmează:

Prețurile de achiziție ale gazelor pe producător inclus în eșantion (indexate)

2015	2016	2017	IP
100	72	83	89

- (147) Producătorul-exportator CFI a formulat observații cu privire la considerentul 158 din regulamentul provizoriu referitor la capacitatea de a mobiliza capital. Această parte a susținut că, în general, capacitatea unei societăți de a mobiliza capital nu este direct legată de fluxul de lichidități, ci, mai degrabă, de soliditatea financiară generală a societății. Totuși, în cadrul prezentei anchete, un producător din Uniune a demonstrat că, în mod normal, finanțează investițiile din excedentele de flux de lichidități. În plus, în cadrul anchetei s-a constatat că situația financiară generală a industriei din Uniune s-a înrăutățit în mod evident în perioada examinată. Prin urmare, aspectul semnalat nu a infirmat constatările de la considerentul 158 din regulamentul provizoriu.
- (148) CFI a afirmat, de asemenea, că prejudiciul suferit de industria din Uniune ar fi diferit dacă ar fi analizat în mod separat pentru fiecare producător din Uniune. Acest fapt se datorează unor aspecte precum costurile de aprovizionare cu gaz sau amplasarea geografică a acestor producători.
- (149) Analiza prejudiciului s-a efectuat pe baza întregii industrii din Uniune, iar nu pentru fiecare producător individual. Prin urmare, situația societăților/grupurilor individuale nu este relevantă pentru evaluarea generală. În orice caz, în situația de față, ancheta a arătat că tendințele pentru toți cei trei producători din Uniune incluși în eșantion (considerați reprezentativi pentru situația industriei din Uniune) au fost similare și negative. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.
- (150) Producătorul-exportator Acron și GR au contestat concluzia referitoare la prejudiciu, formulând observații cu privire la anumiți factori de prejudiciu, care, potrivit afirmațiilor acestora, au demonstrat o evoluție pozitivă la un moment dat în perioada de analiză sau chiar înainte de aceasta. Totuși, orice evaluare semnificativă trebuie să ia în considerare toți factorii enumerați la articolul 3 din regulamentul de bază, astfel cum a procedat Comisia în cazul de față. Pe această bază, Comisia a respins afirmațiile respective.
- (151) În lipsa oricăror altor observații privind indicatorii microeconomici, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 148-158 din regulamentul provizoriu.

4.4.4. Concluzie privind prejudiciul

- (152) În lipsa oricăror altor observații referitoare la concluzia privind prejudiciul, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 159-161 din regulamentul provizoriu.

5. LEGĂTURA DE CAUZALITATE

5.1. Efectele importurilor care fac obiectul unui dumping

- (153) Producătorul-exportator MHTL a afirmat că evaluarea legăturii de cauzalitate s-a bazat pe existența subcotării. Deoarece a considerat că metodologia pentru stabilirea subcotării este eronată, întreaga analiză a legăturii de cauzalitate ar fi, de asemenea, eronată și ar încălca articolul 3 alineatele (2), (3), (5), (6), (7) și (8) din regulamentul de bază.
- (154) Ca urmare a analizei observațiilor primite după comunicarea constatrilor provizorii, Comisia a confirmat că importurile din țările în cauză au subcotat prețurile de vânzare ale producătorilor din Uniune. În orice caz, analiza legăturii de cauzalitate a luat în considerare numeroși alți factori pe lângă constatarea subcotării. Într-adevăr, la considerentele 166 și 167 din regulamentul provizoriu, scăderea și blocarea prețurilor pe durata perioadei de

anchetă, cauzate de importurile în cauză, constituie un argument-cheie privind legătura de cauzalitate. Tabelul 7 din regulamentul respectiv demonstrează, de asemenea, că, în perioada examinată, prețurile de vânzare ale industriei din Uniune au scăzut mult mai pronunțat decât costurile acesteia. În aceeași notă, din 2016 până în perioada de anchetă, prețurile de vânzare ale acestei industrii au scăzut, în timp ce costul de producție unitar a crescut în mod considerabil. Ambele tendințe au demonstrat blocarea prețurilor ca urmare a importurilor în cauză. Această constatare a fost confirmată în analiza finală și, prin urmare, afirmația producătorului-exportator a fost respinsă.

- (155) În lipsa oricăror altor observații referitoare la atribuirea cauzei prejudiciului identificat importurilor în cauză, Comisia a confirmat concluziile sale enunțate la considerentele 163-167 din regulamentul provizoriu.

5.2. Efectele altor factori

- (156) Mai multe părți interesate nu au fost de acord cu rolul pe care Comisia l-a atribuit, la considerentele 163-167 din regulamentul provizoriu, importurilor care fac obiectul unui dumping, deoarece au considerat că alți factori sunt responsabili pentru cauzarea prejudiciului. Afirmațiile respective sunt abordate în cele ce urmează.

5.2.1. Prețul ureei (la nivel internațional)

- (157) Mai multe părți interesate au reiterat afirmația că evoluția prețurilor UAN este corelată, pe majoritatea piețelor, cu evoluția prețurilor ureei. Părțile interesate nu au fost de acord cu analiza acestei afirmații efectuată de Comisie la considerentele 176 și 177 din regulamentul provizoriu, deoarece afirmația nu ar descrie cu precizie argumentul că evoluția prețurilor ureei, iar nu importurile din țările în cauză, ar fi responsabilă pentru prejudiciul suferit de industria din Uniune.
- (158) De asemenea, producătorul-exportator CFI a formulat observații cu privire la faptul că afirmația Comisiei de la considerentul 149 din regulamentul provizoriu, potrivit căreia prețurile de vânzare ale industriei din Uniune au scăzut în 2016 din cauza creșterii importurilor și că, ulterior, aceste prețuri au rămas scăzute, nu a fost susținută de fapte. Evoluția prețurilor de vânzare ale industriei din Uniune ar fi pe deplin imputabilă evoluției prețurilor ureei. Aceeași afirmație a fost reiterată în urma comunicării constatărilor finale și a fost prezentată, de asemenea, de Eurochem.
- (159) Comisia a fost de acord că tendințele prețurilor ureei și ale UAN sunt, în general, corelate. Într-adevăr, pe baza informațiilor obținute din diverse surse statistice, există o oarecare corelare între evoluțiile prețurilor celor două îngrășăminte. Uneori, corelarea este puternică, iar alteori, ca în perioada examinată, de exemplu, tendința prețurilor UAN și a prețurilor ureei evoluează în mod diferit în Uniune. De exemplu, în comunicarea sa din 26 aprilie 2019, reclamantul a analizat diferențele semnificative de preț, raportate în publicațiile comerciale, dintre prețul ureei și cel al UAN per unitate de azot din Uniune în diferite momente din perioada examinată.
- (160) Producătorul din Uniune OCI Nitrogen a susținut că o creștere a importurilor de UAN ar trebui să cauzeze o diferență mai mare între prețul „fără azot” al UAN și cel al ureei pentru a fi justificată constatarea referitoare la legătura de cauzalitate cu privire la importurile care fac obiectul unui dumping. Analiza sa nu ar indica o creștere semnificativă a diferenței în lunile în care volumele importurilor au crescut și, prin urmare, partea în cauză a concluzionat că nu a existat nicio legătură de cauzalitate între importurile în cauză și prejudiciul suferit de producătorii din Uniune.
- (161) Totuși, chiar dacă ar putea exista o corelare, acest lucru nu ar însemna că importurile care fac obiectul unui dumping nu pot fi considerate responsabile pentru prejudiciul suferit de industria din Uniune. În ceea ce privește impactul importurilor în cauză asupra situației industriei din Uniune, Comisia a reamintit faptul că, în comparație cu anul precedent, cea mai puternică scădere a prețurilor de import (- 30 %) și cea mai pronunțată creștere a volumelor importurilor (+ 50 %) au avut loc în 2016. În același an, industria din Uniune a pierdut cotă de piață (- 14 %), prețurile sale de vânzare au scăzut (- 26 %) și profitabilitatea sa a început să scadă dramatic, ajungând, în cele din urmă, la pierderi semnificative în perioada de anchetă. Cu privire la aceste fapte, nu se poate contesta că există o legătură clară de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul.
- (162) Analiza efectuată de producătorul din Uniune în cauză nu a tratat această legătură pe baza unei analize lunare a volumului importurilor și pe baza diferenței de preț a acestor importuri lunare „fără uree”. Comisia nu a fost de

acord cu această analiză. În primul rând, atât ureea, cât și UAN conțin azot și sunt aplicate de aceeași industrie utilizatoare (și anume, de către fermieri). Prin urmare, nu este surprinzătoare existența unei oarecare corelații. În al doilea rând, compararea diferenței de preț „ajustate” cu volumele importurilor lunare ignoră faptul că prețurile sunt adesea stabilite cu multe luni înainte ca produsele să intre efectiv în Uniune și că prețurile variază în funcție de sezonul în care sunt stabilite. În consecință, Comisia a considerat că nu există niciun temei: (i) pentru a „ajusta” prețurile, astfel cum a procedat partea în cauză în afirmația sa; și (ii) pentru a acorda o valoare semnificativă analizei sale ulterioare pe luni. Pe această bază, orice corelare dintre prețul ureei și cel al UAN nu poate să atenueze legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu.

- (163) Producătorul-exportator CFI nu a fost de acord cu concluzia Comisiei potrivit căreia prețurile la vedere pentru uree în diverse puncte din întreaga lume au prezentat variații în funcție de piață în cursul perioadei examinate. Acesta a susținut că informațiile la care face trimitere Comisia arată, de fapt, că prețurile globale ale ureei sunt corelate. În plus, acesta a criticat cele patru piețe menționate în materialul la care se face trimitere în nota de subsol 15 din regulamentul provizoriu, deoarece două dintre acestea se află în China, iar Comisia le consideră distorsionate în ceea ce privește ureea, și a afirmat că lipsesc prețurile FOB la șlepurile Statelor Unite din Golful Mexic sau prețurile FOB de referință ale pieței de uree granulată din Orientul Mijlociu, despre care se presupune că sunt mult mai importante. În această privință, Comisia a observat că, în ceea ce privește calitatea materialului, întrucât nicio parte interesată nu a prezentat în timp util grafice neacoperite de drepturi de autor cu privire la prețurile îngrășămintelor, Comisia a utilizat unele informații disponibile, neacoperite de drepturi de autor, care arată în orice caz că, recent, stabilirea prețurilor ureei a urmat modele diferite în diferite părți ale lumii.
- (164) În urma comunicării constatărilor finale, Eurochem a luat în discuție și faptul că Comisia a utilizat provizoriu prețurile chineze pentru a demonstra absența corelației și că nu a folosit reprezentările comunicate cu întârziere. Cu toate acestea, Comisia a examinat toate dovezile disponibile în această privință și a ajuns la concluzia că prețul ureei la nivel internațional nu a avut un impact semnificativ asupra industriei din Uniune. Această perspectivă a fost confirmată ulterior de aspectele prezentate la următorul considerent.
- (165) În urma comunicării constatărilor finale, Fertilizers Europe a furnizat dovezi suplimentare potrivit cărora corelația dintre prețurile ureei și prețurile UAN a fost întreruptă în perioada de anchetă și chiar într-o măsură mai mare în perioada ulterioară. Aceste informații au confirmat practic concluzia Comisiei potrivit căreia corelația nu este puternică din punct de vedere structural, contrar afirmațiilor mai multor părți.
- (166) De asemenea, OCI Nitrogen a contestat faptul că, la considerentul 176 din regulamentul provizoriu, Comisia a utilizat informații care erau accesibile publicului pe internet, deși aceste informații nu au fost incluse în dosarul deschis al cazului. Potrivit părții în cauză, articolul 2 alineatul (6a) literele (c) și (e) din regulamentul de bază ar impune Comisiei să utilizeze numai informații incluse în dosarul anchetei și care pot fi verificate în mod corespunzător de către Comisie, acest din urmă aspect fiind imposibil în cazul de față, deoarece partea de la care au fost obținute informațiile a refuzat să coopereze în cadrul anchetei.
- (167) Comisia a respins această afirmație și a susținut că articolul 2 alineatul (6a) literele (c) și (e) din regulamentul de bază este irelevant în acest caz, deoarece se referă la calcularea dumpingului în eventualitatea unor distorsiuni semnificative într-o țară exportatoare. În plus, acționând cu diligență, Comisia ar trebui să confrunte informațiile pe care părțile interesate își întemeiază afirmațiile cu alte surse de informații relevante. Astfel, Comisia a confruntat anumite date privind prețurile ureei, furnizate de OCI Nitrogen, cu o prezentare din 2018 pusă la dispoziție pe site-ul său de un alt producător din Uniune care a participat la procedură. Prezentarea în cauză conține un grafic referitor la prețurile ureei începând din ianuarie 2015 în diferite părți ale lumii, astfel cum sunt indicate de furnizorii de informații comerciale.
- (168) Prin urmare, astfel cum se menționează la considerentul 177 din regulamentul provizoriu, Comisia a concluzionat că prețul ureei (la nivel internațional) nu ar putea avea un impact semnificativ asupra prețurilor de vânzare ale industriei din Uniune și asupra situației sale prejudiciabile.

5.2.2. Alți factori

- (169) Producătorul-exportator Eurochem nu a fost de acord cu observația Comisiei de la considerentul 155 din regulamentul provizoriu, potrivit căreia importurile au fost responsabile pentru blocarea prețurilor de vânzare ale industriei din Uniune, remarcând că prețurile industriei din Uniune au fost comprimate de creșterea costurilor gazelor naturale începând din 2017. În urma comunicării constatărilor finale, această afirmație a fost reiterată. De asemenea, GR a afirmat că creșterea costurilor gazelor naturale a afectat profitabilitatea industriei din Uniune. Acest aspect a fost deja abordat la considerentele 178-180 din regulamentul provizoriu. Chiar dacă evoluția prețului gazelor ar fi putut constitui o cauză a creșterii costurilor, nici creșterea prețului gazelor, nici alte creșteri ale costurilor nu au constituit cauze ale incapacității industriei din Uniune de a-și crește prețurile (blocate de importurile în cauză) pentru a evita pierderile constatate în timpul perioadei de anchetă. Una dintre părți a afirmat că profitabilitatea industriei din Uniune a suferit o scădere bruscă și accentuată în 2017 și în perioada de anchetă

deoarece industria din Uniune a decis să „acționeze împotriva tendinței pieței” și să mențină prețurile la nivelul relativ scăzut din 2016, în pofida unei creșteri semnificative a prețurilor gazelor naturale și, astfel, a costurilor. Partea în cauză a sugerat că industria din Uniune a avut alte opțiuni, afirmație care nu este sprijinită de faptele din dosar, care arată că, chiar și cu aceste prețuri, industria din Uniune a pierdut o cotă de piață de 3,5 % în Uniune între 2016 și perioada de anchetă (tabelul 5 din regulamentul provizoriu). Cele 2,1 puncte procentuale din cota de piață a Uniunii pierdute de industria din Uniune începând din 2016 contrastează cu creșterea cotei de piață cu 3,7 puncte procentuale a importurilor în cauză în aceeași perioadă (tabelul 2 din regulamentul provizoriu). În aceeași perioadă, din 2016 până în perioada de anchetă, prețurile medii la import din țările în cauză au scăzut în continuare, cu peste 7 % (tabelul 3 din regulamentul provizoriu). Industria din Uniune nu a putut să își majoreze prețurile de vânzare în concordanță cu creșterea costurilor pentru a limita pierderea de cotă de piață, ceea ce a condus la o blocare severă a prețurilor și la o scădere dramatică a profitabilității. Cu alte cuvinte, blocarea prețurilor cauzată de creșterea volumelor importurilor care fac obiectul unui dumping a fost cea care a condus la scăderea profitabilității, deoarece, în acest scenariu, industria din Uniune nu a putut să își majoreze prețurile de vânzare pentru a reflecta această creștere a costurilor. În acest sens, evoluția prețului gazelor nu explică scăderea profiturilor în acest caz și nu poate fi considerată un factor care contribuie la situația prejudiciabilă a industriei din Uniune.

- (170) Mai multe părți interesate au susținut că analiza legăturii de cauzalitate a fost viciată de selectarea eșantionului, pe care acestea nu l-au considerat reprezentativ pentru industria din Uniune, deoarece AB Achema și Grupa Azoty s-ar confrunta cu probleme dificile specifice societăților lor, pe care niciunul dintre ceilalți producători din Uniune nu le-ar avea. În special, aceste părți au reiterat faptul că AB Achema și Grupa Azoty au făcut obiectul unor prețuri reglementate și ridicate ale gazelor și al unor cheltuieli de transport excesiv de mari pentru vânzările lor din Europa de Vest, unde ar fi vândute majoritatea UAN. Aceste afirmații au fost reiterate după comunicarea constatărilor finale.
- (171) Cu privire la această afirmație, în primul rând ar trebui remarcat faptul că indicatorii macroeconomici din evaluarea prejudiciului sunt obținuți de la toți producătorii din Uniune, astfel cum se explică la considerentele 134-136 din regulamentul provizoriu. Doar indicatorii microeconomici sunt evaluați la nivelul producătorilor incluși în eșantion. Prin urmare, tendința negativă a majorității indicatorilor macroeconomici, în special în ceea ce privește volumele producției, volumele vânzărilor și cota de piață, nu este afectată de componența eșantionului. În al doilea rând, astfel cum s-a menționat deja la considerentul 124 de mai sus, eșantionul a fost stabilit pe baza volumului producției și al vânzărilor produsului similar în cursul perioadei de anchetă și reprezintă peste 50 % din volumul producției și al vânzărilor din Uniune. Prin urmare, eșantionul este considerat reprezentativ și în deplină conformitate cu dispozițiile articolului 17 din regulamentul de bază.
- (172) În ceea ce privește problema prețurilor gazelor, cu care s-au confruntat AB Achema și Grupa Azoty, Comisia a examinat, pentru toți cei trei producători din Uniune incluși în eșantion, modalitatea de aprovizionare cu gaze și costul acestora. Deși prețurile gazelor și alte costuri ale aprovizionării cu gaze variază, în mod evident, de la un stat membru la altul, a fost evident faptul că tendința prețului gazelor a fost similară pentru toți cei trei producători. Costurile gazelor au scăzut în 2016 și au crescut în 2017 și în perioada de anchetă (a se vedea, de asemenea, tabelul de la considerentul 146 de mai sus). Toți cei trei producători s-au confruntat cu o scădere constantă a profitabilității în perioada de analiză, deoarece costurile mai mari (costul cel mai mare și care a suferit cele mai puternice fluctuații fiind costul gazelor) nu au fost însoțite de prețuri de vânzare corespunzătoare mai mari în 2017 și în perioada de anchetă. Cu alte cuvinte, chiar dacă cifrele absolute pentru unii dintre acești indicatori ar fi putut varia de la un producător la altul (astfel cum a afirmat Eurochem după comunicarea constatărilor finale), prejudiciul a fost evident la toți cei trei producători și nu există niciun indiciu sau dovadă la dosar că un alt eșantion ar fi modificat constatările legate de prejudiciu.
- (173) În ceea ce privește aspectul dacă amplasarea geografică a producătorilor din Uniune incluși în eșantion a cauzat prejudiciul din cauza cheltuielilor de transport pe care le-a implicat aducerea produsului în cauză pe piață, în perioada de anchetă existau 20 de producători cunoscuți ai produsului în cauză, cu unități de producție situate pe întreg teritoriul Uniunii. În plus, în cadrul eșantionului, deși o parte din volumul vânzărilor a fost transportat pe mare în alte părți din Uniune, majoritatea vânzărilor au avut loc la nivel local ⁽¹⁹⁾. În al treilea rând, nu este neobișnuit ca producătorii să aibă clienți la o distanță atât de mare încât cheltuielile de transport să fie semnificative. Totuși, ceea ce este important pentru ancheta efectuată de Comisie este faptul că prețurile pe aceste piețe sunt blocate

⁽¹⁹⁾ În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator CFI a susținut că acest lucru nu se reflecta în calculul subcotării prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative. Acest lucru este totuși incorect. Faptul că majoritatea vânzărilor industriei din Uniune s-au efectuat mai degrabă la nivel local a condus la situația în care, pentru aproximativ 60 % din prețurile de vânzare ale industriei din Uniune utilizate la calcularea subcotării prețurilor de vânzare, s-au aplicat prețurile franco fabrică, iar ajustarea prețului indicativ în funcție de transport în cadrul calculului subcotării prețurilor indicative se bazează pe același raport.

din cauza impactului importurilor efectuate la prețuri neloiale. De asemenea, trebuie subliniat faptul că industria din Uniune a reușit să obțină profituri rezonabile în primii doi ani ai perioadei de analiză, în pofida localizării sale geografice.

- (174) Pentru vânzările către Rouen sau Gand, astfel cum se menționează la considerentul 107 de mai sus, cheltuielile de transport către punctul CIF au fost de aproximativ 15-20 % din prețul CIF. Cu toate acestea, costurile respective au trebuit să fie suportate anual și, în 2015 și în 2016, industria în ansamblul său, inclusiv producătorii cu astfel de costuri CIF, au înregistrat profit. Astfel cum se menționează mai sus, tendințele în acest caz arată că prejudiciul a fost evident pentru toți cei trei producători incluși în eșantion, nu doar pentru cei situați în Polonia și în Lituania. Prin urmare, s-a concluzionat că cheltuielile de transport asociate cu aducerea produsului pe piață nu atenuează legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune.
- (175) OCI Nitrogen a susținut că Comisia nu a ținut seama de argumentul că integrarea este esențială în industria îngrășămintelor. Această parte a afirmat că neintegrarea liniei de producție a UAN în liniile de producție a altor îngrășăminte face ca producătorul să fie vulnerabil la fluctuațiile pieței și constituie un exemplu de prejudiciu autoprovocat. Totuși, toate cele trei societăți incluse în eșantion au produs UAN și alte îngrășăminte în situri integrate. Faptul că unii producători s-au bazat pe UAN într-o mai mare măsură decât alți producători nu înseamnă că prejudiciul a fost autoprovocat. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.
- (176) Producătorul-exportator CFI a susținut că productivitatea a scăzut cu 1 % în timp ce costul forței de muncă a crescut cu 10 % și că acest cost suplimentar, neavând legătură cu importurile, ar fi trebuit să fie luat în considerare în analiza efectuată de Comisie cu privire la legătura de cauzalitate.
- (177) Comisia a respins această afirmație, deoarece creșterea costului mediu al forței de muncă per angajat nu s-a reflectat într-o modificare similară a costului de producție unitar, care, dimpotrivă și astfel cum demonstrează tabelul 7 din regulamentul provizoriu, a scăzut cu 11 % în perioada examinată. În plus, scăderea productivității poate fi atribuită scăderii generale a producției de UAN a producătorilor din Uniune în perioada examinată, care are legătură, de asemenea, cu presiunea importurilor asupra pieței de UAN a Uniunii.
- (178) Producătorul din Uniune OCI Nitrogen și producătorii-exportatori CFI și Acron au afirmat, de asemenea, că Comisia a greșit prin faptul că a respins impactul caracterului sezonier asupra prețurilor la considerentul 186 din regulamentul provizoriu. În special, aceștia au afirmat că Comisia nu poate să susțină că stabilirea unei medii anuale ar compensa importanța caracterului sezonier al prețului. Aceștia au susținut că AB Achema raportase că a redus operațiunile și producția cu 50 % în perioada iunie-octombrie 2016 și că, în mod obișnuit, își suspendă în fiecare an o parte a producției, de obicei în timpul verii, atunci când piețele oferă cele mai mici prețuri pentru îngrășăminte, având în vedere cererea slabă. În ceea ce privește suspendarea producției societății AB Achema, ancheta a arătat că nu numai AB Achema, ci și alți producători de UAN reduc sau opresc temporar producția din cauza lucrărilor de întreținere sau de reparații. Este logic că aceste operațiuni, atunci când este posibil, sunt programate într-un sezon mai slab. În plus, considerentul 166 din regulamentul provizoriu stabilește o legătură între întreruperile producției din Uniune și contextul unei piețe blocate. În orice caz, astfel cum s-a concluzionat deja în urma analizei privind repartizarea vânzărilor și prețurile de vânzare, la considerentele 133-134 de mai sus, nu există elemente de probă cu privire la niciun impact sezonier important și semnificativ asupra analizei prețurilor. Comisia consideră că stabilirea mediei anuale a prețurilor este echitabilă, deoarece este o practică obișnuită în sectorul de activitate al UAN să se asigure anumite volume și prețuri în a doua jumătate a anului pentru livrările din prima jumătate a anului următor. Prin urmare, Comisia confirmă că această afirmație ar trebui să fie respinsă.
- (179) Producătorii-exportatori CFI și Eurochem au afirmat că industria din Uniune și-a stimulat vânzările la export în detrimentul vânzărilor în Uniune și acest fapt, iar nu creșterea importurilor din țările în cauză, este cel care a condus la scăderea cotei de piață a industriei din Uniune. Eurochem a afirmat, de asemenea, că industria din Uniune a decis să pună accentul pe produse pe bază de azot mai profitabile, cum ar fi nitratul de amoniu, în detrimentul pieței de UAN din Uniune, această afirmație fiind reiterată după comunicarea constatărilor finale. În urma comunicării constatărilor finale, a fost reiterat, de asemenea, faptul că importurile ar fi fost necesare pentru a umple golul, deoarece industria din Uniune ar fi pierdut interesul de a produce UAN pentru clienții săi din Uniune. Astfel cum s-a explicat deja la punctul 5.2.2 din regulamentul provizoriu, vânzările mai mari ale industriei din Uniune pe piețele sale de export (cu aproximativ 2 80 000 de tone) au compensat doar o mică parte din pierderea de aproximativ 7 00 000 de tone de pe piața Uniunii. Chiar dacă se ține cont de scăderea consumului pe parcursul aceleiași perioade, nu se poate considera că aceste creșteri ale vânzărilor la export au împiedicat industria din Uniune să își servească clientela din Uniune. Comisia consideră că schimbarea tipului de producție de către anumiți producători

din Uniune (astfel cum se recunoaște la considerentul 139 din regulamentul provizoriu) este o măsură logică instituită de producătorii din Uniune care se confruntă cu o scădere a profitabilității și cu o scădere a prețurilor UAN în Uniune din cauza importurilor din țările în cauză. De asemenea, în circumstanțele în speță, un accent sporit pe piețele de export nu poate să fi contribuit la prejudiciul suferit de industria din Uniune, ci, dimpotrivă, poate să fi atenuat, într-o măsură limitată, prejudiciul cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping. Se amintește faptul că gradul de utilizare a capacității de producție a industriei din Uniune a scăzut în perioada examinată cu 7 puncte procentuale, la 46 %. Astfel, creșterea vânzărilor la export nu a afectat negativ capacitatea industriei din Uniune de a deservi piața Uniunii. Prin urmare, aceste afirmații sunt respinse.

- (180) GR a afirmat că faptul că pagina 57 din plângere menționează o creștere cu 21 % a gradului de utilizare a capacității de producție de către producătorii din Uniune în perioada 2013-2017 implică lipsa unei legături între presupusul dumping din Rusia și prejudiciul important cauzat industriei din Uniune. Această afirmație este respinsă. Tabelul 4 din regulamentul provizoriu arată o scădere a gradului de utilizare a capacității de producție în perioada examinată.
- (181) În urma comunicării constatărilor finale, Eurochem a afirmat că dinamica pieței a cauzat prejudiciul suferit de industria din Uniune, iar nu importurile din țările în cauză. Dinamica pieței menționată se referă la o scădere a prețurilor ureei și la creșterea costurilor gazelor. Totuși, această afirmație pare să fi fost o reformulare a afirmațiilor anterioare ale respectivei părți și a afirmațiilor făcute de alte părți, care au fost analizate și respinse anterior. Cu toate acestea, pentru a rezuma concluziile Comisiei, industria din Uniune a demonstrat că în 2015 și 2016 a reușit să obțină profit, indiferent dacă prețurile gazelor au fost ridicate sau scăzute. Totuși, faptul că volumele în creștere ale importurilor care fac obiectul unui dumping la prețuri scăzute au redus prețurile în 2017 și în perioada de anchetă a împiedicat industria din Uniune să ridice prețurile pentru a-și acoperi costurile. Prin urmare, afirmația potrivit căreia dinamica pieței, iar nu importurile care fac obiectul unui dumping ar fi provocat prejudiciul suferit a fost respinsă.
- (182) În urma comunicării constatărilor finale, CFI și IFA au susținut că taxele suplimentare pe care producătorul din Uniune inclus în eșantion AB Achema a trebuit să le plătească în perioada de anchetă au avut un impact asupra profitabilității societății și a părților incluse în eșantion. Prin urmare, Comisia ar fi trebuit să le considere ca fiind un factor care ar fi putut provoca un prejudiciu. Cu toate acestea, trebuie menționat că costurile de achiziție a gazelor (inclusiv comisioanele, taxele și transportul) au scăzut în perioada de analiză pentru toți cei trei producători. În fapt, costurile de achiziție a gazelor au urmat o tendință similară în cazul tuturor celor trei producători. Nu a existat nicio dovadă că taxele suplimentare ale unui singur producător din Uniune ar fi avut un impact semnificativ asupra profitabilității industriei eșantionate. Dimpotrivă, scăderea profitabilității industriei din Uniune s-a datorat incapacității acesteia de a-și crește prețurile, în concordanță cu creșterile generale ale costurilor. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

5.2.3. Concluzie

- (183) Pe baza celor menționate mai sus și în lipsa altor observații, Comisia a concluzionat că niciunul dintre ceilalți factori examinați în etapa provizorie și în etapa definitivă nu era în măsură să producă vreun impact relevant asupra situației prejudiciabile a industriei din Uniune. Prin urmare, niciunul dintre factori, analizați individual sau colectiv, nu a atenuat legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune într-o măsură care să implice faptul că această legătură nu ar mai fi autentică și substanțială, confirmându-se astfel concluzia de la considerentul 190 din regulamentul provizoriu.

6. NIVELUL MĂSURILOR

- (184) Producătorii-exportatori ruși au afirmat că neaplicarea regulii taxei celei mai mici conform articolului 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază numai în ceea ce privește importurile din Rusia ar conduce la colectarea de taxe antidumping în mod discriminatoriu, contrar articolului 9.2 din Acordul antidumping al OMC.
- (185) Comisia observă, de la bun început, că aplicarea regulii taxei celei mai mici nu este o regulă obligatorie conform Acordului antidumping al OMC, întrucât articolul 9.1 prevede că aplicarea acesteia „este de dorit”. Nu există dispoziții suplimentare care să explice modalitățile de fond ale aplicării acestei reguli atunci când statele membre ale OMC decid să o aplice. Prin urmare, UE beneficiază de o marjă largă de apreciere în ceea ce privește modalitățile de aplicare a regulii taxei celei mai mici.

- (186) Comisia observă, de asemenea, că, contrar înțelegerii acestor producători-exportatori, regula taxei celei mai mici este, totuși, aplicabilă conform regulamentului AD de bază, astfel cum a fost modificat ultima dată la 30 mai 2018. Ceea ce s-a schimbat după această modificare constă în modalitățile de aplicare a regulii, deoarece, în cazurile în care există denaturări privind materiile prime conform articolului 7 alineatul (2a), se consideră că marja de dumping reflectă prejudiciul suferit de industria din Uniune, astfel cum se explică, de asemenea, la considerentele 221-237 din regulamentul provizoriu.
- (187) O situație de discriminare poate să apară doar atunci când două situații similare sunt tratate în mod diferit sau când două situații diferite sunt tratate în mod similar. Aceasta este, de asemenea, logica ce stă la baza dispoziției privind nediscriminarea de la articolul 9.2 din Acordul antidumping al OMC, indiferent dacă aceasta se aplică, de asemenea, modalităților de aplicare a regulii taxei celei mai mici, care nu este obligatorie conform acordului.
- (188) În acest caz specific, Comisia a constatat că există denaturări privind materiile prime conform articolului 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază numai cu privire la Rusia, nu și cu privire la celelalte țări exportatoare care fac obiectul anchetei, astfel cum se explică în detaliu la considerentul 217. Prin urmare, situația producătorilor-exportatori din Rusia, unde există denaturări privind materiile prime, nu este comparabilă cu cea a producătorilor-exportatori din Trinidad și Tobago și din Statele Unite, unde nu există astfel de distorsiuni. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

6.1. Examinarea marjei adecvate pentru eliminarea prejudiciului adus industriei din Uniune în cazul Trinidad și Tobago și al Statelor Unite ale Americii

- (189) Mai multe părți au afirmat că hotărârea Jindal Saw ar afecta, de asemenea, calcularea marjelor de subcotare. Ar trebui clarificat faptul că marja de subcotare utilizată în prezenta anchetă ca nivel de eliminare a prejudiciului a fost stabilită pe baza costului de producție al producătorilor din Uniune. La costurile de fabrică nu a fost adăugat niciun cost pentru a acoperi costurile societăților de vânzare afiliate, dacă există, ale industriei din Uniune. Astfel, asimetria constatată de Tribunal ca afectând calculele subcotării în cauza Jindal nu este prezentă în cazul de față și, prin urmare, această afirmație este respinsă.
- (190) Se amintește faptul că, în etapa provizorie, marja de subcotare a fost calculată utilizând un preț indicativ construit, la nivel CIF, pentru aproximativ 40 % din vânzările industriei din Uniune. Costurile de la franco fabrică la CIF au reprezentat între 15 % și 20 % din prețul CIF. Aceste costuri au fost revizuite ușor în sens crescător în etapa definitivă, pentru a corecta o eroare de calcul minoră în ceea ce privește anumite prețuri CIF ale unuia dintre producătorii din Uniune incluși în eșantion, în urma căreia aceste prețuri au fost ușor subestimate. Cifrele reale implicate sunt confidențiale și au fost comunicate părții în cauză.
- (191) Producătorul-exportator CFI a afirmat că Comisia nu ar fi trebuit să calculeze un profit indicativ pe baza profitului realizat în perioada 2013-2015, deoarece perioada 2006-2015 ar fi înregistrat rate de rentabilitate neobișnuite pentru industria din Uniune ca urmare a prețurilor excepțional de mari ale ureei la nivel internațional. În aceeași notă, producătorul-exportator MHTL a afirmat că profitul indicativ utilizat pentru calcularea prețului indicativ al industriei din Uniune a fost stabilit la un nivel nejustificat de ridicat. MHTL a afirmat că acest profit indicativ de 10 % este în dezacord cu profitul indicativ de 8 % și cu profitul indicativ de 5 % stabilite într-o serie de alte anchete privind îngrășămintele din anii 2000 și 2001. Comisia nu ar fi furnizat elemente care să indice o modificare a circumstanțelor, care să conducă la un profit indicativ atât de mare. Prin urmare, profitul indicativ ar trebui să fie stabilit la 6 %, nivelul minim în conformitate cu articolul 7 alineatul (2c) din regulamentul de bază.
- (192) Ar trebui subliniat, în acest sens, faptul că, la alegerea metodologiei pentru stabilirea profitului indicativ în cadrul prezentei anchete și la identificarea perioadei adecvate, Comisia a luat în considerare faptul că ratele profitului pot fluctua. Potrivit datelor raportate la considerentul 154 din regulamentul provizoriu, în 2015, când gradul de penetrare al importurilor era încă scăzut, a fost realizată o rată a profitului de 14 %. Prin urmare, Comisia a respins afirmația că profitul indicativ de 10 % pe care l-a utilizat a fost nejustificat de ridicat sau excepțional.
- (193) Producătorul-exportator CFI a afirmat că, întrucât alte cauze decât importurile au constituit, de asemenea, o sursă a prejudiciului suferit de industria din Uniune sau, cel puțin, au constituit un factor agravant, ar fi adecvată o ajustare în sens descrescător a profitului indicativ, pentru a reflecta impactul acestor alte cauze. Această afirmație este respinsă.
- (194) Astfel cum se constată la considerentul 183, Comisia a concluzionat că nu au existat alți factori care să fi contribuit la situația prejudiciabilă a industriei din Uniune. În plus, astfel cum se explică la considerentele 198 și 199 din regulamentul provizoriu, profitul indicativ a fost stabilit în conformitate cu noile norme prevăzute la articolul 7

alineatul (2c) din regulamentul de bază. Articolul 7 alineatul (2c) menționează o varietate de factori, fără a specifica vreo ierarhie a acestora. Comisia a luat în considerare nivelul de profitabilitate înainte de creșterea importurilor din țările care fac obiectul anchetei, nivelul de profitabilitate necesar pentru a acoperi pe deplin costurile și investițiile, cercetarea și dezvoltarea (C & D) și inovarea, precum și nivelul de profitabilitate preconizat în condiții normale de concurență. În temeiul articolului 7 alineatul (2c) din regulamentul de bază, Comisia a decis să utilizeze profitul mediu ponderat realizat de industria din Uniune în perioada 2013-2015, adică exact înainte de creșterea importurilor și de scăderea concomitentă a profitabilității industriei din Uniune. Acest lucru asigură faptul că profitul indicativ reflectă condițiile normale de concurență de pe piață, deoarece cota de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping era încă scăzută. Creșterea importurilor și scăderea profitabilității, care au început în 2016, sunt clare și nu au existat alți factori, luați în considerare în mod individual sau colectiv, care să atenueze legătura de cauzalitate, astfel cum se explică la considerentul 190 din regulamentul provizoriu.

- (195) În urma impunerii măsurilor provizorii, Comisia a revizuit ușor calculul viitoarelor costuri de conformare fiscală, în temeiul articolului 7 alineatul (2d). Comisia a actualizat costurile preconizate ale certificatelor de emisii (EUA) (a se vedea considerentul 202 din regulamentul provizoriu), utilizând în prezent prețurile proiectate raportate de Bloomberg New Energy Finance la 30 mai 2019. Acest preț mediu pentru EUA este stabilit definitiv la 25,81 EUR/tonă de CO₂ produs, în comparație cu 24,14 EUR/tonă de CO₂ produs în etapa provizorie. Și alte elemente ale calculului au fost ușor revizuite dacă s-a considerat necesar. Pe această bază, a fost stabilit un cost suplimentar de 3,8 % (în loc de 3,7 % în etapa provizorie) și acest cost a fost adăugat la prețul neprejudiciabil. O notă suplimentară adăugată la dosar pentru a fi examinată de către părțile interesate explică detaliile acestor revizui. Părțile interesate nu au prezentat alte observații în această privință în afara celor abordate la considerentul 197.
- (196) CFI și Acron au afirmat că Comisia nu ar fi trebuit să efectueze nicio ajustare în funcție de viitoarele costuri de conformare fiscală în temeiul articolului 7 alineatul (2d), deoarece constatarea Comisiei nu ar confirma faptul că există elemente de probă pozitive și un grad suficient de certitudine că industria din Uniune va suporta viitoare costuri. CFI a observat, de asemenea, că este contradictoriu și inexact să se calculeze un preț indicativ pe baza costurilor de producție anterioare și a profiturilor anterioare, în măsura în care respectivul preț indicativ reflectă în același timp elemente de cost viitoare. Această afirmație a fost respinsă, deoarece regulamentul provizoriu explică pe deplin faptul că temeiul juridic pentru ajustarea viitoarelor costuri de conformare fiscală și metoda utilizată pentru a calcula aceste costuri se bazează pe elemente de probă pozitive care reprezintă cele mai bune date disponibile.
- (197) În urma comunicării constatărilor finale, Fertilizers Europe a afirmat că, între timp, prețul mediu al EUA ar fi crescut în continuare, furnizând date dintr-o sursă diferită de cea utilizată de Comisie în etapa provizorie și în cea definitivă (și anume Bloomberg New Energy Finance). Prin urmare, Fertilizers Europe a susținut că Comisia ar trebui să reevalueze acest aspect. Cu toate acestea, Comisia a considerat că este extrem de important să existe claritate privind sursa și calendarul (atât pentru constatările provizorii, cât și pentru cele definitive) valorii de referință utilizate pentru stabilirea costurilor preconizate ale EUA. Prin urmare, se confirmă cifrele menționate la considerentul 195.
- (198) Producătorul-exportator MHTL a afirmat că Comisia a calculat în mod greșit marja de subcotare pe baza unui preț de export CIF construit, din motivele menționate, de asemenea, la considerentul 126 de mai sus. Comisia a susținut că, astfel cum se explică la considerentele 108-110, este adecvat pentru anumite vânzări să se stabilească costul de producție la un nivel CIF în vederea stabilirii marjei de prejudiciu la un nivel exact și semnificativ cu scopul realizării unei comparații echitabile.
- (199) Același producător-exportator a afirmat, de asemenea, că Comisia ar fi trebuit să utilizeze un preț CIF diferit ca numitor pentru calcularea prejudiciului, pentru a reflecta particularitățile contractuale ale vânzărilor de pe piața Uniunii. Totuși, conform practicii consacrate a Comisiei, se utilizează prețul real declarat la vama Uniunii pentru a stabili numitorul pentru calcularea dumpingului și a prejudiciului. Această metodă reprezintă o modalitate echitabilă de a stabili marjele și asigură faptul că atât marja de dumping, cât și marja de subcotare sunt stabilite ca procent din același preț. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(200) Rezultatul calculelor definitive este prezentat în tabelul următor.

Țara	Societate	Marja de dumping (%)	Marja de subcotare (%)
Trinidad și Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2
Trinidad și Tobago	Toate celelalte societăți	55,8	16,2
Statele Unite	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9
Statele Unite	Toate celelalte societăți	37,3	23,9

6.2. Examinarea marjei adecvate pentru eliminarea prejudiciului adus industriei din Uniune în cazul Rusiei

(201) Comparația dintre prețul de import mediu ponderat definitiv al producătorilor-exportatori cooperanți din Rusia și prețul indicativ definitiv al industriei din Uniune, pentru a aprecia, în raport cu Rusia, dacă marja de dumping stabilită în mod provizoriu ar fi mai mare decât marja adecvată pentru eliminarea prejudiciului adus industriei din Uniune a condus la următorul rezultat:

Țara	Societate	Marja de dumping (%)	Marja de subcotare (%)
Rusia	PJSC Acron	31,9	13,7
Rusia	Societatea pe acțiuni „Azot”	20,0	16,3
Rusia	Societatea pe acțiuni „Nevinnomyssky Azot”	20,0	16,3
Rusia	Toate celelalte societăți	31,9	16,3

(202) Astfel, s-a confirmat faptul că marja de subcotare a fost mai mică decât marja de dumping și că Comisia ar trebui să efectueze examinarea prevăzută la articolul 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază.

(203) În urma comunicării constatărilor finale, Eurochem a afirmat că prețul de vânzare al industriei din Uniune folosit pentru calculul subcotării ar trebui redus cu 7 EUR/tonă, pentru a lua în calcul diferența costului de producție pe tonă de UAN între 2017 și perioada de anchetă, întrucât această creștere a costurilor ar fi fost provocată de creșterea costurilor gazelor și, prin urmare, nu ar trebui să fie asociată cu importurile în cauză. Aceeași parte a susținut că prețul de vânzare al industriei din Uniune ar trebui să fie redus cu încă 15-20 % pentru a lua în calcul faptul că situarea în locuri îndepărtate a respectivilor producători constituie o altă cauză a prejudiciului.

(204) Din motivele explicate la considerentele 169, 173 și 174 de mai sus, nici evoluția prețului gazelor, nici costurile de transport sau localizarea producătorilor incluși în eșantion nu pot fi considerate ca fiind factori care contribuie la situația prejudiciabilă a industriei din Uniune. În plus, astfel cum s-a confirmat la considerentul 124 de mai sus, eșantionul de producători din Uniune este reprezentativ pentru industria din Uniune în ansamblul său și nu denaturează cifrele din cauza localizării părților în cauză.

(205) În ceea ce privește profitul indicativ utilizat pentru calcularea prețului indicativ al industriei din Uniune (a se vedea considerentele 198-200 din regulamentul provizoriu și considerentele 191-194) de mai sus, în urma comunicării constatărilor finale, Acron a afirmat că Comisia ar trebui fie să comunice profitul mediu ponderat realizat de industria din Uniune în 2013 și în 2014, pe care l-a utilizat, împreună cu profitul din 2015, pentru calcularea profitului indicativ mediu ponderat din 2013-2015, fie să aplice profitul indicativ de 8 % utilizat într-o anchetă recent încheiată având ca obiect azotatul de amoniu. Comisia nu a fost de acord cu raționamentul care a stat la baza acestei afirmații. Cu toate acestea, în ceea ce privește profitabilitatea industriei din Uniune în 2013 și 2014, întrucât profitul din 2015 al părților incluse în eșantion a fost de 14 %, iar marja de profit mediu ponderat la care s-a ajuns a fost de 10 %, este evident că profiturile obținute de industria din Uniune au fost considerabil mai mici în 2013 și în 2014 față de 2015. Ratele exacte ale profitului mediu ponderat al producătorilor incluși în eșantion pentru 2013 și

2014, utilizate la calcul, nu pot fi furnizate, întrucât unul dintre producătorii incluși în eșantion, OCI Nitrogen, nu a putut furniza Comisiei date privind profitabilitatea pe parcursul anilor de dinainte de 2015 și, prin urmare, calculul pentru acești ani s-a bazat doar pe profitabilitatea a doi producători. Prin urmare, comunicarea acestor cifre nu a fost posibilă din cauza caracterului confidențial al datelor privind profitabilitatea. Cu toate acestea, profitabilitatea medie ponderată a industriei din Uniune pentru fiecare dintre anii respectivi, folosită la calculul de 10 %, a variat între 5 % și 9 %.

- (206) Acron a susținut, de asemenea, că o ajustare în funcție de costurile viitoare de conformare fiscală în temeiul articolului 7 alineatul (2d) nu este justificată, întrucât lipsește dovada definitivă că industria din Uniune va suporta astfel de costuri. Această afirmație este abordată la considerentul 196 de mai sus. Comisia și-a menținut poziția potrivit căreia aceste niveluri viitoare crescute ale costurilor de conformare fiscală au fost calculate cu precizie, pe baza informațiilor pozitive din dosar. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

6.3. Denaturări privind materiile prime

- (207) Examinarea denaturărilor privind materiile prime și motivele pentru aplicarea articolului 7 alineatul (2a) cu privire la Rusia au fost prezentate la considerentele 207-220 din regulamentul provizoriu.
- (208) Ambii producători-exportatori ruși au afirmat că Comisia a neglijat faptul că plângerea nu a conținut dovezi suficiente care să justifice deschiderea unei anchete în temeiul articolului 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază.
- (209) La considerentul 207 din regulamentul provizoriu, Comisia a constatat că reclamantul a furnizat suficiente elemente de probă în această privință și a făcut trimitere în mod specific la sistemul dual de prețuri aplicat în Rusia în sectorul gazelor naturale. În special, plângerea a conținut un exemplu de funcționare a unei unități de producție ruse, menționând inclusiv costul de producție, care arată în mod clar că costul gazelor reprezintă cu mult peste 17 % din costul de producție. În plus, plângerea a inclus o comparație între prețurile de pe piața internă a gazelor din Rusia și prețurile de export către Uniune, care a arătat că acestea din urmă sunt semnificativ mai mari. În sfârșit, atât plângerea, cât și sinteza au conținut trimiteri explicite la aplicarea articolului 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază, având în vedere prețurile scăzute în mod artificial, stabilite de stat, ale gazelor de pe piața internă, care constituie, potrivit reclamantului, o denaturare structurală. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (210) În plus, unul dintre producătorii-exportatori ruși a contestat constatările anchetei cu privire la condițiile de aplicare a articolului 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază. Deși nu a contestat existența unei taxe la export de 30 %, monopolul unei societăți asupra exportului de gaze și sistemul dual de prețuri, astfel cum se descrie la considerentele 212-215 din regulamentul provizoriu, partea interesată a contestat două condiții de la articolul 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază:
- (a) faptul că, în urma acestor măsuri de denaturare, prețul gazelor de pe piața din Rusia este semnificativ mai redus în comparație cu prețurile de pe piețele internaționale reprezentative;
  - (b) faptul că costul gazelor naturale a reprezentat peste 17 % din costul de producție al produsului în cauză.
- (211) În ceea ce privește primul punct, societatea și-a reiterat argumentele potrivit cărora prețul Waidhaus și piața Uniunii în ansamblu nu pot fi considerate o „piață internațională reprezentativă”, spre deosebire de piața din Statele Unite.
- (212) Astfel cum se explică la considerentul 55 litera (d) din regulamentul provizoriu, Comisia a constatat că prețul Waidhaus a reprezentat o valoare de referință adecvată pentru prețul de pe piața internațională reprezentativă. Cu toate acestea, ar trebui menționat faptul că, deși Comisia a considerat că piața din Statele Unite este o piață internațională reprezentativă, prețul reglementat de pe piața din Rusia ar fi totuși cu 20 % mai mic.
- (213) În ceea ce privește afirmația societății potrivit căreia costul gazelor naturale, excluzând cheltuielile de transport, reprezintă mai puțin de 17 % din costul de producție al UAN, ar trebui reiterat faptul că, potrivit datelor prezentate în răspunsurile ambilor producători la chestionar, gazele naturale au reprezentat peste 17 % din costul de producție al produsului în cauză. Această constatare a fost confirmată într-un calcul care a luat în considerare prețurile nedistorsionate ale gazelor naturale, și anume prețul Waidhaus, care a fost prețul considerat adecvat în acest caz, fie că se iau sau nu se iau în considerare cheltuielile de transport. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

- (214) În plus, ambii producători-exportatori ruși au afirmat că determinarea la nivel național cu privire la existența denaturării privind materiile prime, precum și decizia ulterioară de a stabili măsuri la nivelul marjei de dumping nu pot fi aplicate în cazul societăților individuale fără a evalua situația specifică a fiecăreia. Exportatorii ruși au afirmat că nu ar trebui să fie pedepsiți pentru lipsa de cooperare a GR, din cauza căreia constatările referitoare la existența unei denaturări privind materiile prime s-au bazat parțial pe articolul 18 din regulamentul de bază.
- (215) În această privință, ar trebui remarcat faptul că determinarea în cauză s-a efectuat pe baza datelor prezentate de producătorii-exportatori. Într-adevăr, analiza costurilor de producție ale produsului în cauză, comparația dintre prețul de achiziție a gazelor naturale al societăților cu valoarea de referință nedistorsionată (corectată la nivelul prețului de la unitățile de producție din Rusia) și ponderea costului gazelor naturale din costul lor de producție, precum și sursele de aprovizionare cu aceste gaze s-au bazat pe datele individuale ale societăților. Din cauza caracterului unora dintre distorsiunile constatate pe piața gazelor din Rusia, comportamentul individual al producătorilor-exportatori a fost irelevant. De exemplu, aceștia au beneficiat de prețul distorsionat al gazelor naturale rezultat din restricțiile la export și din taxa la export, indiferent de sursa lor individuală de aprovizionare cu gaze naturale (cu condiția să fi fost gaze naturale de origine rusă). În sfârșit, niciuna dintre părți nu a furnizat elemente de probă care să dovedească faptul că măsurile menționate la considerentele 211-214 din regulamentul provizoriu nu au fost instituite.
- (216) În sfârșit, atât GR, cât și cei doi producători-exportatori ruși au afirmat că aplicarea articolului 7 alineatul (2a) ar încălca normele OMC, deoarece aceasta ar fi impusă în mod discriminatoriu pentru producătorii-exportatori ruși în comparație cu producătorii-exportatori din celelalte două țări care au făcut obiectul anchetei.
- (217) Afirmarea producătorilor-exportatori ruși privind tratamentul discriminatoriu nu a fost probată. În urma observațiilor inițiale ale părților interesate ruse, Comisia a examinat, pe parcursul anchetei, potențiala aplicare a articolului 7 alineatul (2a) cu privire la producătorii-exportatori din TT și din Statele Unite. Comisia a investigat afirmațiile părților interesate, însă a concluzionat că aplicarea articolului 7 alineatul (2a) nu ar fi justificată, astfel cum se explică la considerentul 195 din regulamentul provizoriu:
1. fie măsurile identificate nu constituiau tipul de distorsiuni enumerate la articolul 7 alineatul (2a);
  2. fie acestea nu erau de natură să afecteze prețul materiilor prime.
- (218) Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.
- (219) În urma comunicării constatrilor definitive, ambii producători-exportatori ruși și-au reiterat afirmațiile cu privire la tratamentul discriminatoriu al Rusiei în cadrul prezentei proceduri, în special având în vedere contextul organizării pieței gazelor din TT.
- (220) În ceea ce privește această afirmație, Comisia a reamintit că niciuna dintre presupusele denaturări ale pieței gazelor naturale din TT nu este prevăzută ca restricție la export în articolul 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază.
- (221) Mai mult, Eurochem a reiterat afirmația că costul gazelor naturale nu a reprezentat 17 % din costul de producție. Cu toate acestea, nu au fost prezentate noi dovezi sau argumente care să modifice concluzia Comisiei în acest sens, astfel cum se arată la considerentul 213 de mai sus.
- (222) În sfârșit, Eurochem a contestat concluziile Comisiei cu privire la determinarea unei denaturări a pieței gazelor naturale din Rusia la nivel național. Societatea a subliniat în special că taxa de 30 % la export se aplică doar Gazprom, nu și vânzătorilor la export ale producătorilor privați de gaze, care au fost principalii furnizori de gaze naturale ai Eurochem.
- (223) Ca răspuns la această afirmație, trebuie subliniat faptul că producătorii privați de gaze din Rusia nu au permisiunea de a efectua niciun export. Mai mult, exportul de gaz natural lichefiat (cu sau fără restricții), care reprezintă baza afirmației Eurochem, nu este relevant în acest caz, întrucât nu s-a constatat că gazul natural lichefiat ar constitui o materie primă utilizată în producția de UAN de către producătorii-exportatori ruși și, prin urmare, acesta nu a făcut obiectul unei analize în temeiul articolului 7 alineatul (2a) din regulamentul de bază în cadrul prezentei anchete.
- (224) În lipsa altor observații cu privire la denaturarea referitoare la materiile prime pe piața internă din Rusia, Comisia a confirmat concluziile enunțate la considerentele 207-220 din regulamentul provizoriu, astfel cum se clarifică la considerentele 207-222 de mai sus.

6.4. Interesul Uniunii în temeiul articolului 7 alineatul (2b) din regulamentul de bază

- (225) Unul dintre producătorii-exportatori ruși a afirmat că aplicarea articolului 7 alineatul (2a) nu ar fi în interesul Uniunii în temeiul articolului 7 alineatul (2b) din regulamentul de bază. Argumentele în susținerea acestei afirmații sunt abordate în cele ce urmează. Mai multe alte părți interesate au formulat, de asemenea, observații cu privire la unele aspecte ale analizei, iar aceste observații vor fi, de asemenea, abordate.

6.4.1. Capacități neutilizate în țara exportatoare

- (226) Ambii producători-exportatori ruși au contestat constatările provizorii cu privire la capacitățile neutilizate. Acron a afirmat că lucrează la capacitate maximă, în timp ce Eurochem a estimat o scădere a exporturilor ruse de UAN începând din 2020.
- (227) Aceste afirmații nu infirmă constatările generale ale Comisiei cu privire la capacitățile neutilizate din Rusia în general și la potențialul de export al Rusiei, cel puțin în viitorul apropiat. Comisia a respins afirmațiile și a confirmat concluziile enunțate în secțiunea 6.4.1 din regulamentul provizoriu.

6.4.2. Concurența pentru materiile prime

- (228) Producătorii ruși afirmă că nu dispun de un avantaj neloial cu privire la gazele naturale ca urmare a reglementării prețurilor gazelor în Rusia. Societățile au semnalat concurența în creștere de pe piața internă din Rusia și importanța tot mai mare a celorlalți furnizori decât Gazprom.
- (229) Având în vedere poziția dominantă a Gazprom, cu prețul său maxim reglementat de stat și monopolul său asupra exporturilor de gaze naturale, alți furnizori mai mici trebuie să ofere prețuri sub acest preț reglementat pentru a putea să concureze. Acest lucru sugerează, contrar informațiilor transmise de producătorii ruși, că concurența în Rusia rămâne limitată. În plus, societățile ruse beneficiază de avantajul neloial pe care îl prezintă taxa la export de 30 % impusă pentru vânzările de gaze naturale.
- (230) Unul dintre producătorii ruși a afirmat că industria din Uniune importă cantități semnificative de amoniac din Rusia și că, prin urmare, aceasta beneficiază, de asemenea, în mod indirect de prețurile mici ale gazelor din Rusia, deoarece amoniacul este un semifabricat utilizat în producția de îngrășăminte. Elementele de probă au arătat că industria din Uniune produce amoniac din gaze provenite din diverse surse și că nu importă cantități semnificative de amoniac din Rusia. În consecință, afirmația a fost respinsă.

6.4.3. Efectul asupra lanțurilor de aprovizionare pentru societățile din Uniune

- (231) Un producător-exportator rus a subliniat că lanțurile de aprovizionare ar fi afectate negativ de impunerea de măsuri la nivelul marjei de dumping, astfel cum reiese din participarea puternică a utilizatorilor. Comisia consideră totuși că reacția utilizatorilor este un răspuns la considerentul 253 din regulamentul provizoriu, care a încurajat părțile interesate să își prezinte opiniile cu privire la interesele utilizatorilor. Aceste opinii au fost analizate și sunt abordate în secțiunea 7.3 de mai jos.
- (232) O altă parte interesată a formulat observații potrivit cărora cererea, cel puțin pe termen scurt și mediu, este extrem de neelastică, deoarece UAN este singurul îngrășământ lichid disponibil și utilizarea sa necesită investiții semnificative în rezervoare și echipamente de pulverizare. Mai multe părți au insistat asupra producției insuficiente de UAN din Uniune, care nu poate satisface consumul Uniunii, din cauza schimbării destinației capacităților sau a opririlor complete ale activității producătorilor din Uniune din ultimii câțiva ani.
- (233) În ceea ce privește neelasticitatea cererii, Comisia a fost de acord că, pentru aplicarea îngrășămintelor lichide, utilizatorii au nevoie de echipamente diferite de cele necesare pentru aplicarea îngrășămintelor solide. Totuși, măsurile antidumping nu urmăresc să oblige fermele să înlocuiască UAN cu alte îngrășăminte (această înlocuire fiind considerată, în orice caz, posibilă de către unii operatori economici), ci să creeze condiții de concurență echitabile. În ceea ce privește faptul că producția de UAN din Uniune este mai scăzută decât consumul de UAN din Uniune, ancheta nu a constatat că ar exista un risc în ceea ce privește aprovizionarea pieței Uniunii. Țări precum Algeria și Belarus reprezintă surse alternative la țările în cauză. În orice caz, taxele antidumping la importurile din țările în cauză nu ar face decât să aducă prețurile acestor importuri la un nivel de concurență echitabil. În sfârșit, astfel cum se menționează la considerentul 255 din regulamentul provizoriu, producătorii de UAN din Uniune au capacitatea/posibilitatea de a crește producția de UAN atunci când își desfășoară activitatea în condiții de concurență echitabile. Afirmațiile părților cu privire la capacitățile de rezervă și la opririle producției sunt abordate la considerentul 178 de mai sus.

6.4.4. Concluzie

- (234) Pe baza celor de mai sus și în lipsa oricăror altor observații, au fost confirmate concluziile enunțate la considerentele 222-237 din regulamentul provizoriu.

7. INTERESUL UNIUNII

7.1. Interesul industriei din Uniune

- (235) Asociațiile de utilizatori AGPB și IFA au pus sub semnul întrebării necesitatea taxelor antidumping, deoarece prețurile îngrășămintelor din Uniune sunt în mod constant mai ridicate decât prețurile mondiale, iar piața azotului din Uniune este protejată deja prin taxe la import și/sau taxe antidumping (de exemplu, asupra importurilor de azotat de amoniu). Comisia a respins sugestia potrivit căreia producătorii din Uniune nu ar suferi prejudicii, întrucât secțiunile 4 din regulamentul provizoriu și din prezentul regulament au formulat concluzii clare cu privire la situația prejudiciabilă a producătorilor de UAN din Uniune.
- (236) Producătorul-exportator Acron a pus sub semnul întrebării dacă taxele antidumping ar fi în interesul producătorilor din Uniune, deoarece producătorii majori din Uniune nu au sprijinit plângerea. Producătorul-exportator CFI și asociația de utilizatori AGPB au pus sub semnul întrebării dacă taxele antidumping ar fi în interesul producătorilor din Uniune, deoarece, potrivit estimărilor lor, producătorii din Uniune care reprezintă aproximativ 50 % din producția din Uniune nu ar solicita protecție prin impunerea unor taxe antidumping.
- (237) În primul rând, ar trebui clarificat faptul că cifra menționată nu este corectă, deoarece volumul de UAN produs de reclamanți reprezintă 55-70 % din producția totală din Uniune. În al doilea rând, volumul de UAN produs de cei doi producători care au comunicat că se opun anchetei reprezintă 25-35 % din producția totală din Uniune. Astfel, restul volumului producției, și anume volumul de UAN fabricat de producătorii care nu au adoptat nicio poziție cu privire la anchetă, este limitat.
- (238) De asemenea, ar trebui remarcat faptul că, chiar dacă un producător din Uniune se opune deschiderii unei anchete antidumping sau impunerii unor măsuri antidumping, acest lucru nu înseamnă neapărat că producătorul în cauză nu ar beneficia de măsurile care pot fi impuse. Pe această bază, se menține concluzia că lipsa măsurilor ar putea avea un efect negativ asupra industriei din Uniune, în timp ce impunerea măsurilor ar îmbunătăți această situație, iar afirmația a fost respinsă.
- (239) În lipsa oricăror altor observații referitoare la interesul industriei din Uniune, au fost confirmate concluziile enunțate la considerentele 239 și 240 din regulamentul provizoriu.

7.2. Interesul importatorilor neafiliați

- (240) În lipsa oricăror observații referitoare la interesul importatorilor neafiliați, au fost confirmate concluziile enunțate la considerentele 241-243 din regulamentul provizoriu.

7.3. Interesul utilizatorilor

- (241) La considerentul 253 din regulamentul provizoriu, părțile interesate au fost încurajate să își exprime opiniile referitoare la interesele utilizatorilor, astfel încât Comisia să poată analiza în continuare și să își poată finaliza evaluarea cu privire la utilizatori, în special la fermieri. Mai multe părți au afirmat că impunerea taxelor antidumping este contrară interesului Uniunii. În cele ce urmează sunt abordate observațiile și informațiile primite în urma comunicării constatărilor provizorii și care sunt relevante pentru prezenta analiză, precum și observațiile limitate referitoare la prezenta secțiune care au fost prezentate în urma comunicării constatărilor finale.
- (242) Ca o observație preliminară, se amintește faptul că, în ceea ce privește tipul analizei efectuate, Comisia, urmând practica sa consacrată în ceea ce privește interesul Uniunii, a pus accentul pe analiza impactului unei creșteri a costurilor și a efectului taxelor antidumping pentru importatori, utilizatori și alți operatori economici. Analiza se bazează în mod normal și în mare măsură pe informațiile primite de părțile interesate. În funcție de nivelul de cooperare al utilizatorilor (și anume, dacă sunt completate în mod corespunzător răspunsuri detaliate la chestionar), se poate efectua, de asemenea, o analiză a profitabilității acestora. Totuși, în cadrul anchetei actuale, având în vedere fermele numeroase și diverse și alți operatori economici posibil vizați, Comisia a considerat că nu este fezabil să se efectueze suficiente „analize pe teren”. În schimb, Comisia a considerat că este mai adecvat să se utilizeze statisticile și datele deja disponibile, și anume cele provenite de la serviciile specializate relevante din cadrul Comisiei.

- (243) În urma comunicării constatările provizorii, asociația de utilizatori AGPB a fost de acord cu calculul Comisiei potrivit căruia UAN reprezintă mai puțin de 1 % din costurile agricole totale din Uniune ⁽²⁰⁾, deși nu a fost de acord cu modul în care Comisia a evaluat acest aspect. Totuși, acest procent a fost criticat de asociația de utilizatori IFA pentru motivul că procentul nu ia în considerare faptul că sectorul agricol din Uniune acoperă o multitudine de realități. Producătorul-exportator CFI a afirmat că această parte a analizei efectuate de Comisie nu este în concordanță cu celelalte părți ale anchetei, întrucât impactul asupra fermierilor ar fi fost calculat cu privire la sectorul agricol în ansamblu, în timp ce, în celelalte părți ale anchetei, Comisia ar fi pus accentul pe UAN.
- (244) În primul rând, în ceea ce privește afirmația că impactul asupra sectorului agricol în ansamblu este irelevant, Comisia nu a obținut – nici în etapa provizorie, nici în etapa definitivă – cifre care să poată fi verificate cu privire la impactul pe care măsurile l-ar putea avea asupra utilizatorilor de UAN din Uniune ca grup de utilizatori izolat. Astfel, Comisia a calculat mai întâi, utilizând cele mai bune surse statistice disponibile și fiabile și în concordanță cu practica sa consacrată descrișă mai sus, impactul pe care măsurile l-ar avea asupra sectorului agricol în ansamblu, ținând seama de faptul că UAN este unul dintre îngrășămintele (pe bază de azot) utilizate în Uniune, dar nu neapărat cel mai frecvent ⁽²¹⁾. Partea care a afirmat că această parte a analizei nu este în concordanță cu alte părți ale acesteia a furnizat, de asemenea, alte cifre ⁽²²⁾ decât cele specifice UAN atunci când nu a avut la dispoziție date specifice UAN.
- (245) În plus, astfel cum se explică la considerentul 251 din regulamentul provizoriu, Comisia a calculat, de asemenea, impactul în scenariul cel mai pesimist, și anume impactul celei mai mari taxe provizorii asupra unei ferme specializate, care utilizează doar UAN ca îngrășământ pe bază de azot. Acesta este un scenariu teoretic extrem. În realizarea acestei analize, Comisia s-a bazat pe date statistice referitoare la grupuri de utilizatori specifice, formate din fermieri care utilizau UAN în cea mai mare măsură. Comisia a pus, de asemenea, rezultatul acestei analize la dispoziția părților interesate.
- (246) Același producător-exportator a recunoscut că Comisia a furnizat un calcul corespunzător scenariului celui mai pesimist, însă a criticat ajustarea operată, cu scopul de a aduce cifrele din 2013 la nivelul din 2017, asupra contribuției îngrășămintelor pe bază de azot la COP pentru o fermă din nordul Franței, specializată în cultivarea grâului. Din nou, această ajustare a fost efectuată pe baza unor surse statistice solide, astfel cum se explică în nota de subsol 28 din regulamentul provizoriu. De asemenea, cele mai recente valori ale conturilor economice pentru agricultură aferente Franței impun ajustarea în sens descrescător efectuată de Comisie ⁽²³⁾. Partea respectivă a contestat, de asemenea, faptul că, în cursul perioadei de anchetă, UAN au reprezentat aproximativ 10 % din costurile de producție ale fermelor specializate în cultivarea grâului comun din Franța, care utilizează UAN ca sursă unică de îngrășământ pe bază de azot, astfel cum a constatat Comisia. Totuși, partea respectivă nu a prezentat elemente de probă pentru a demonstra această afirmație. Prin urmare, aceste afirmații sunt respinse.
- (247) Asociația de utilizatori AGPB a fost de acord că, în cursul perioadei de anchetă, UAN au reprezentat până la 10 % din costurile de producție ale fermelor specializate în cultivarea grâului comun din Franța, astfel cum a susținut Comisia ⁽²⁴⁾, în timp ce reclamantul a furnizat calcule care evidențiază faptul că ponderea costurilor îngrășămintelor din costurile de producție ale fermierilor este modestă ⁽²⁵⁾. Asociațiile de utilizatori AGPB și IFA au propus o alternativă la metodologia Comisiei care a condus la constatarea privind costurile agricole totale din Uniune urmată de „scenariul cel mai pesimist” descris la considerentele 250 și 251 din regulamentul provizoriu. Constatările acestor părți interesate se referă la un grup de utilizatori francezi ⁽²⁶⁾ mai mare decât cel din „scenariul cel mai pesimist” utilizat de Comisie. În măsura în care metodologia alternativă propusă de aceste părți interesate a condus la o concluzie diferită de a Comisiei, dar totuși nu cu mult diferită, Comisia a considerat că datele publicate în RICA privind utilizatorii din sectorul COP din Franța nu infirmă concluziile sale privind interesul Uniunii în ceea ce privește fermierii.

⁽²⁰⁾ t19.001843.

⁽²¹⁾ http://www.fertilizerseurope.com/fileadmin/user_upload/publications/statistics_publications/Stat_website.pdf

⁽²²⁾ La punctul 4.3.3 din comunicarea sa din 29 aprilie 2019, producătorul-exportator (CFI) nu furnizează cifre privind locurile de muncă specifice UAN, afirmând în schimb că „[...] 9 milioane de persoane erau angajate în sectorul agricol în 2017”.

⁽²³⁾ A se vedea pagina 7 din

https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/fr_en.pdf

⁽²⁴⁾ În t19.001843, AGPB afirmă: „din datele noastre obținute de la Observatoire Arvalis/Unigrains/CerFrance, în octombrie 2018 [...] îngrășămintele pe bază de azot au reprezentat [...] 10 % din costul total al producției de grâu de iarnă din Franța în 2017/2018”.

⁽²⁵⁾ A se vedea t19.002111, unde reclamantul calculează că, pentru Franța, îngrășămintele au reprezentat 8,6 % din costurile intermediare totale în perioada 2015-2017 și se prezintă evoluția componentelor factorilor de producție agricolă din Uniune, la pagina 10 din https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/eu_en.pdf (actualizat: mai 2018).

⁽²⁶⁾ În t19.002212, părțile în cauză prezintă calcule conform cărora, în 2017/2018, costurile aferente UAN s-au ridicat la 9-16 % pentru utilizatorii francezi selectați. Acești utilizatori francezi selectați sunt ferme specializate în cultivarea cerealelor, a oleaginoaselor și a proteaginoaselor (tip 15 sau „COP” în baza de date RICA a DG AGRI). A se vedea, de asemenea, t19.001992 pentru documentele de referință utilizate de părți (cum ar fi https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/fadn/sector-fiches/tf15_fr.pdf).

- (248) De asemenea, IFA a susținut că Comisia a subestimat ponderea UAN în costul total de producție al fermierilor, având în vedere creșterea prețurilor UAN care a putut fi observată începând din septembrie 2018. Comisia a observat că perioada de anchetă selectată pentru prezenta anchetă a fost 1 iulie 2017-30 iunie 2018 și că, prin urmare, aceasta a fost corectă și în conformitate cu regulamentul de bază prin faptul că, pentru analiza menționată anterior, nu a utilizat date din a doua jumătate a anului 2018. Totuși, evoluțiile din perioada ulterioară anchetei au fost analizate și luate în considerare la stabilirea formei măsurilor, astfel cum se explică în secțiunea 10.1.
- (249) Aceeași asociație nu a fost de acord cu faptul că Comisia, atunci când a calculat impactul unei taxe asupra costurilor de producție ale fermelor specializate în cultivarea grâului comun din Franța, care utilizează UAN ca sursă unică de îngrășământ pe bază de azot, a considerat că doar 70 % din costurile cu îngrășămintele ale acestor ferme corespund UAN, deoarece îngrășămintele pe bază de azot reprezintă 70 % din totalul de îngrășămintele utilizate în Uniune. Totuși, asociația nu și-a demonstrat afirmația, ceea ce pare a fi nejustificat având în vedere eficiențele agronomice invocate de reclamant în t19.002185. Prin urmare, afirmația acestei părți a fost respinsă.
- (250) Asociația de utilizatori Copa-Cogeca a reiterat că taxele implică cheltuieli suplimentare, pe care fermierii nu le pot transfera în avalul lanțului agroalimentar, ceea ce le subminează veniturile și competitivitatea. Asociațiile de utilizatori AGPB și IFA au evidențiat că competitivitatea fermierilor din Uniune este deja îngreunată de taxele la import și/sau de taxele antidumping (de exemplu, asupra importurilor de azotat de amoniu), care protejează producătorii de azot din Uniune, dar implică pentru fermierii din Uniune costuri de 1 miliard EUR pe an. Deși Comisia recunoaște că, în funcție de cultura agricolă și de piața acesteia, va fi dificil pentru fermieri să transfere anumite creșteri de costuri, considerentul 254 de mai jos pornește de la premisa unui venit agricol stabil în Uniune în viitorul apropiat. Comisia reamintește de asemenea faptul că, la considerentul 249 din regulamentul provizoriu, a constatat că UAN reprezintă mai puțin de 1 % din costurile agricole totale din Uniune, respectiv 10 % din costurile totale ale fermelor specializate (considerentul 251). Prin urmare, o creștere a prețurilor ca urmare a măsurilor, dacă va exista, nu ar trebui să aibă un impact semnificativ asupra sectorului agricol din Uniune în ansamblu. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (251) Într-o audiere comună ulterioară comunicării constatărilor provizorii, mai mulți utilizatori au afirmat că impactul măsurilor asupra fermierilor ar fi mult mai sever decât cel calculat de Comisie. Aceștia au afirmat că costul de producție al unora dintre cei mai afectați fermieri ar înregistra o creștere de 5-12 %, în loc de 3-5 %, astfel cum a calculat Comisia. Aceste afirmații s-au bazat pe o serie de mărturii sau date prezentate de fermieri selectați, care au fost imposibil de verificat, și pe date statistice. În urma comunicării constatărilor finale, având în vedere nivelurile taxelor revizuite și forma revizuită a măsurilor, astfel cum se explică în secțiunea 8.1 de mai jos, părțile și-au redus proiecțiile de la 6 % la 9 % cel mult, în funcție de posibilitatea ca UAN să reprezinte 70 % din aceste costuri cu îngrășămintele ale fermelor – procent pe care, astfel cum se menționează la considerentul 248 de mai sus, Comisia l-a considerat cel mai realist în acest scenariu „extrem” – sau 100 % din aceste costuri. Totuși, aceste creșteri previzionate ale costurilor s-au bazat și pe prețurile UAN din februarie 2019, care nu numai că nu se încadrează în perioada de anchetă, dar este și o lună în care prețurile au fost excepțional de mari (au scăzut brusc după aceea). În plus, calculul s-a bazat pe ipoteza că creșterea globală a costurilor ca urmare a taxelor definitive s-ar situa la nivelul taxei specifice relativ ridicate calculate pentru unul dintre producătorii-exportatori ruși, ceea ce reprezintă o exagerare, având în vedere cota de piață a acestui producător individual. Prin urmare, afirmațiile sunt respinse.
- (252) În urma impunerii măsurilor provizorii, Copa-Cogeca a calculat că sarcina suplimentară cauzată de taxa antidumping provizorie pentru fermierii din Uniune s-ar ridica la 559 de milioane EUR pe an, în timp ce asociația de utilizatori IFA a calculat că ar fi de 312 milioane EUR. Potrivit asociației de utilizatori AGPB, această sarcină suplimentară s-ar ridica la 502 milioane EUR pe an. Comisia observă că, pentru a obține aceste cifre, părțile par să fi luat în considerare date de referință diferite de cele utilizate de Comisie, și anume taxele provizorii cele mai ridicate și prețurile UAN din perioadele în care UAN au avut prețuri (excepțional de) ridicate. În urma comunicării constatărilor finale, Fertilizers Europe a susținut că costul total al taxei care va fi impus fermierilor se va ridica la 32,8 milioane EUR pe an. Cu toate acestea, în calculul său, a ignorat orice impact potențial al taxei asupra prețurilor industriei din Uniune. Comisia consideră că, pentru fermierii din Uniune, presupunând că importatorii vor transfera asupra acestora 100 % din costul legat de taxe, măsurile antidumping la nivelul stabilit în prezentul regulament ar implica o sarcină suplimentară de cel mult 90 de milioane EUR pe an. Această cifră se bazează pe taxele specifice care trebuie impuse pentru țările de origine în cauză, pe un consum de UAN și pe cote de piață identice cu cele din perioada de anchetă și anticipează, de asemenea, o creștere a prețurilor de vânzare ale industriei din Uniune.

- (253) Producătorul-exportator CFI a criticat faptul că, la capitolul 7.3 din regulamentul provizoriu, nu a fost efectuată nicio evaluare a impactului unei taxe antidumping asupra profitabilității fermierilor, deși, conform raportului emis de DG AGRI a Comisiei, citat la nota de subsol 24 din regulamentul provizoriu, o fermă de grâu din nordul Franței a suferit, în 2013, pierderi de 10 %. În aceeași notă, cele două asociații de utilizatori AGPB și IFA au susținut că ar trebui măsurat efectul taxei antidumping asupra profitului fermierilor, mai degrabă decât impactul asupra costului de producție. Se presupune că această analiză ar arăta că marjele de profit actuale ale fermierilor sunt extrem de reduse și că o creștere a costurilor ca urmare a impunerii taxelor antidumping ar putea avea un efect negativ asupra viabilității multor ferme din Uniune. Părțile nu au fost de acord cu concluzia Comisiei potrivit căreia o taxă la nivelul impus în mod provizoriu nu ar avea un impact disproporționat de mare asupra fermierilor specializați în cultivarea grâului comun din Franța. Potrivit uneia dintre părți, pentru producătorii agricoli din Franța specializați în cultivarea cerealelor, a oleaginoaselor și a proteaginoaselor, orice cost suplimentar generat de măsuri ar eroda cea mai mare parte a profiturilor oricum modeste pe care aceștia le obțin în prezent. Producătorul-exportator rus Acron a arătat că moralul fermierilor era la cel mai scăzut nivel, din cauza – susține Acron – unor recolte catastrofice, a pandemiilor din ferme, a incertitudinilor legate de climă și de piață, precum și a prețurilor de vânzare mai mici decât costurile de producție. În opinia celui alt producător-exportator rus, gravitatea creșterii prețurilor în lipsa unor produse alternative accesibile ca preț ar periclita un sector în care veniturile fermelor sunt oricum precare.
- (254) Afirmațiile de mai sus cu privire la profitabilitatea fermierilor sunt respinse.
- (255) În primul rând, astfel cum se menționează la considerentul 241 de mai sus, analiza efectuată de Comisie se bazează pe informațiile primite de către părțile interesate și pe statisticile și datele fiabile disponibile. În al doilea rând, Comisia observă că cercetările accesibile publicului creează îndoieli cu privire la impactul negativ semnificativ al taxelor antidumping asupra viabilității fermelor din Uniune. Franța, care va rămâne, potrivit estimărilor, un exportator net semnificativ de cereale la nivelul Uniunii ⁽²⁷⁾, a înregistrat, într-adevăr, prețuri și producții mai bune de grâu în ultimele două sezoane în comparație cu sezonul 2015/2016 ⁽²⁸⁾, în timp ce, în 2017 și 2018, fermierii din țări precum Regatul Unit, Irlanda și Franța au avut performanțe economice destul de bune ⁽²⁹⁾. Chiar dacă, în 2013, profitabilitatea unei ferme de grâu specializate din Franța a fost negativă ⁽³⁰⁾, la pagina 79 din „EU Agricultural outlook for markets and income 2018-2030” (Perspectivele agricole din UE pentru piețe și venituri 2018-2030) ⁽³¹⁾ se menționează o stabilizare a veniturilor agricole pe unitate de muncă pe an pentru întreaga perioadă vizată de aceste estimări. Același document prevede că veniturile agricole în termeni nominali vor rămâne stabile în perioada vizată de estimări, rămânând aproximativ la nivelul din perioada 2016-2018, și că situația actuală în ceea ce privește granturile se aplică pentru întreaga perioadă vizată de estimări. Potrivit aceluiași document, se preconizează că producția de cereale din Uniune va crește în continuare și va ajunge la 325 de milioane de tone până în 2030 (în comparație cu 284 de milioane de tone în 2018), în timp ce prețurile se preconizează că vor rămâne relativ stabile, prețul grâului comun situându-se, de exemplu, la aproximativ 180 EUR pe tonă.
- (256) Pe lângă cele de mai sus, Comisia observă că cele două asociații de utilizatori menționate la considerentul 252 de mai sus au fost de acord cu afirmația Comisiei potrivit căreia majoritatea fermierilor din Uniune recurg la mai multe culturi. Acest fapt poate reprezenta o necesitate agricolă, însă este considerat, în orice caz, o plasă de siguranță pentru fermieri, deoarece tendințele prețurilor și ale veniturilor variază de la o cultură la alta. Într-adevăr, aproximativ 50 % din producția fermierilor francezi specializați în cultivarea grâului comun (și anume grupul considerat a se afla în „scenariul cel mai pesimist”) este diversificată cu alte culturi.
- (257) Chiar dacă Comisia nu poate să excludă faptul că taxele antidumping definitive la nivelul stabilit pot să aibă un impact negativ asupra unor operațiuni ale anumitor ferme, impactul în ceea ce privește pierderile de profit ale fermelor în viitor este necuantificabil, având în vedere caracterul ciclic și incertitudinile inerente agriculturii. În orice caz, ancheta a arătat că nu există nicio legătură între prețul UAN și marja netă a operațiunilor cu grâu comun, fie a fermierilor francezi din „scenariul cel mai pesimist”, fie a fermelor din Franța specializate în cultivarea cerealelor, oleaginoaselor și proteaginoaselor. Într-adevăr, nu există niciun indiciu la dosar că, în trecut, o creștere a veniturilor fermierilor a putut fi legată de o scădere a prețurilor UAN sau că o scădere a veniturilor fermierilor a putut fi legată de o creștere a prețurilor UAN, astfel cum arată tabelul de mai jos:

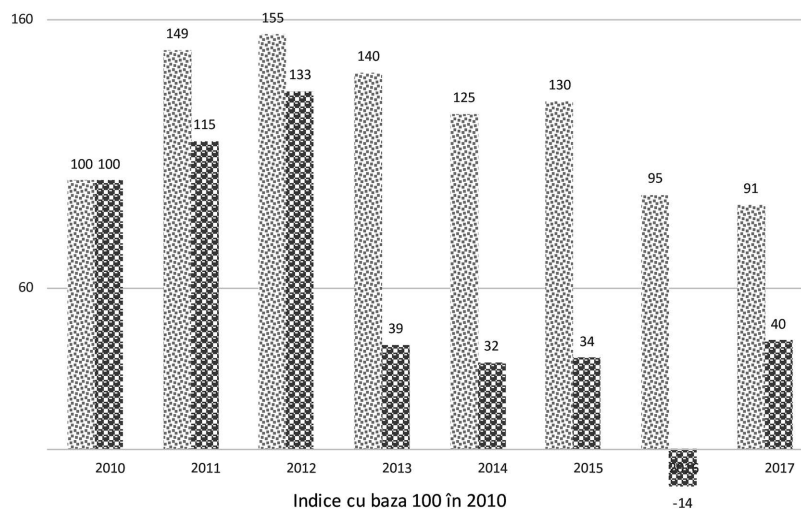
⁽²⁷⁾ Pentru previziune, a se vedea pagina 35 din documentul intitulat „EU Agricultural outlook for markets and income 2018-2030” (Perspectivele agricole din UE pentru piețe și venituri 2018-2030) al DG AGRI, decembrie 2018.

⁽²⁸⁾ Valorile prețurilor și ale producției pot fi consultate la pagina 4 din comunicarea reclamantului cu privire la interesul Uniunii din t19.002111.

⁽²⁹⁾ A se vedea comunicarea reclamantului din t19.002185, și anume anchetele privind conturile agricole din anexe.

⁽³⁰⁾ Conform „EU Cereal farms report based on 2013 FADN data” (Raportul privind fermele de cereale din UE pe baza datelor RICA 2013), DG AGRI, p. 44, în fermele specializate în cultivarea grâului comun din Franța, în 2013, marja brută a fost de +49 EUR/tonă, în timp ce marja netă (înainte de adăugarea factorilor proprii de producție) a fost de -19 EUR/tonă.

⁽³¹⁾ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/food-farming-fisheries/farming/documents/medium-term-outlook-2018-report_en.pdf

Preț de import UAN (din RU/US/TT) ; sursă: Eurostat

Exploatații agricole franceze specializate în cereale, oleaginoase și culturi proteice (COP): venitul net al exploatației
sursă: datele RICA

- (258) În urma comunicării constatrilor finale, asociațiile de utilizatori AGPB și IFA au subliniat că grupul de fermieri cel mai afectat de măsuri înregistrate o scădere a veniturilor pe o perioadă lungă de timp și, prin urmare, chiar dacă venitul acestor fermieri s-ar stabili, ar rămâne la niveluri scăzute și, prin urmare, măsurile i-ar afecta sever. Cu toate acestea, lipsa unei corelații între prețul UAN și marja prezentată în tabelul de mai sus nu permite să se previzioneze că efectul pe care îl vor avea măsurile asupra profiturilor fermierilor va fi grav. Într-adevăr, amploarea efectului real va depinde de prea mulți factori.
- (259) Asociația de utilizatori IFA a solicitat Comisiei să nu sprijine o industrie prelucrătoare ineficientă, care are un impact limitat asupra structurii economiilor rurale din Uniune, spre deosebire de agricultură. Această afirmație este neîntemeiată și, prin urmare, este respinsă. Industria din Uniune este viabilă și eficientă atunci când beneficiază de condiții de concurență echitabile.
- (260) Contrar constatării Comisiei, asociațiile de utilizatori AGPB și IFA au pus sub semnul întrebării dacă fermierii din Uniune dispun de asigurări de acoperire a marjelor. Comisia a observat că opiniile părților cu privire la acest aspect diferă: comunicarea producătorului-exportator CFI ⁽³²⁾ din 29 aprilie 2019 sugera că se utilizează instrumentele menționate la considerentul 251 din regulamentul provizoriu. În urma comunicării constatrilor finale, AGPB și IFA au susținut că „asigurările de acoperire a marjelor nu sunt utilizate, deocamdată, la un nivel semnificativ în agricultura UE” și că nu există instrumente de asigurare pentru acoperirea prețurilor care să fie disponibile pe scară largă pentru producția agricolă. Această afirmație nu a fost totuși probată.
- (261) Producătorul-exportator în cauză a pus sub semnul întrebării valoarea constatrilor Comisiei de la considerentul 251 din regulamentul provizoriu, și anume: (i) că numeroase ferme din Uniune se bazează pe mai multe culturi; și (ii) că fermierii au la dispoziție mai multe instrumente pentru a achiziționa UAN la prețuri rezonabile. În ceea ce privește punctul (i), acest producător-exportator a susținut că fermele specializate în cultivarea grâului, inclusiv cea menționată de Comisie ca exemplu, sunt deja relativ diversificate, însă impactul unei taxe antidumping asupra altor culturi decât grâul ar fi, de asemenea, sever, astfel cum demonstrează asociațiile de fermieri. În ceea ce privește punctul (ii), producătorul-exportator în cauză a observat că instrumentele respective sunt utilizate deja de către fermieri în situația actuală și, prin urmare, acest fapt nu ar atenua impactul unei eventuale taxe. Comisia nu a fost de acord cu partea în cauză, deoarece, având în vedere că, în general, atât aspectele descrise la punctul (i), cât și cele de la punctul (ii) sunt benefice pentru fermieri, nu există niciun motiv pentru ca acestea să nu fie benefice în contextul oricărei creșteri a costurilor din cauza măsurilor antidumping.

⁽³²⁾ t19.002016.

- (262) Producătorul-exportator Acron a afirmat că faptul că Comisia nu a putut să estimeze numărul de locuri de muncă legate de UAN nu înseamnă că nu există locuri de muncă legate de UAN în ferme. Producătorul-exportator CFI nu a fost de acord cu faptul că Comisia a considerat că impactul măsurilor antidumping asupra ocupării forței de muncă ar fi limitat, având în vedere reducerea considerabilă a forței de muncă din sector preconizată ca urmare a îmbunătățirii productivității. Partea în cauză a semnalat, de asemenea, creșterea preconizată a costurilor suportate de (anumiți) fermieri în perioada 2017-2030.
- (263) Comisia a clarificat faptul că considerentul 252 din regulamentul provizoriu ar trebui să fie înțeles în sensul că nu se așteaptă ca taxele antidumping să accelereze reducerea forței de muncă, despre care s-a prognozat deja (de mai mult timp) că va continua în fermele din Uniune. În ceea ce privește creșterea previzionată a costurilor, considerentul 254 de mai sus menționează, în orice caz, o stabilizare a veniturilor agricole.
- (264) În lipsa oricăror altor observații referitoare la interesul utilizatorilor, au fost confirmate concluziile enunțate la considerentele 241-252 din regulamentul provizoriu.

7.4. Alți factori

- (265) Producătorul-exportator CFI a afirmat că Comisia a concluzionat în mod greșit că niciun element din dosar nu sugerează că o creștere a prețurilor UAN, dacă va exista, va avea un impact semnificativ asupra prețului altor îngrășăminte, deoarece, potrivit părții în cauză, prețurile UAN și ale azotatului de amoniu evoluează în tandem. Această afirmație a fost, totuși, contrazisă de materialele prezentate de utilizatori în vederea audierii ⁽³³⁾, potrivit cărora prețurile azotatului de amoniu din Uniune nu s-au sincronizat cu prețurile de la nivel internațional. De asemenea, o afirmație formulată de asociația de utilizatori Copa-Cogeca, potrivit căreia taxele ar determina creșterea prețurilor altor îngrășăminte pe bază de azot, a fost respinsă din aceleași motive.
- (266) Producătorul-exportator CFI a criticat constatările Comisiei privind locurile de muncă legate de UAN (a se vedea considerentul 257 din regulamentul provizoriu). Partea în cauză nu a furnizat niciun calcul alternativ și niciun calcul privind locurile de muncă legate de UAN din fermele din Uniune. Prin urmare, observațiile acestei părți au fost respinse.
- (267) Producătorul-exportator rus Acron a pus sub semnul întrebării nota de subsol 32 din regulamentul provizoriu („amprenta de carbon a azotatului de amoniu în UE este de 1,1 tone echivalent CO₂/tonă de produs, 2,3 în Statele Unite și 2,6 în Rusia”), afirmând că propria sa amprentă de carbon a producției de UAN este de 0,7 tone echivalent CO₂/tonă de produs ⁽³⁴⁾ iar valoarea corespunzătoare Rusiei este 0,6-0,8. Comisia nu are date de referință proprii privind amprenta de carbon a UAN. Prin urmare, astfel cum se menționează în mod clar în nota de subsol în cauză, s-au preluat valorile pentru azotat de amoniu de la un calculator terț al amprentei de carbon. Organismele europene publică date care arată reducerea amprentei de carbon de către societățile din Uniune ⁽³⁵⁾.
- (268) Uniunea Centrală a Producătorilor Agricoli și Proprietarilor de Pădure din Finlanda, MTK, a insistat că măsurile ar împiedica utilizarea UAN, despre care se afirmă că ar reprezenta o metodă de fertilizare cu valoare ecologică ridicată. Producătorul-exportator Acron a afirmat că alternativele la UAN nu numai că sunt mai costisitoare în ceea ce privește aplicarea, ci sunt și mai poluante. Partea în cauză a făcut trimitere la un studiu privind agricultura ca sursă majoră de poluare cu oxid de azot în California și a afirmat că, din cauza pericolelor pentru mediu pe care le prezintă utilizarea alternativelor la UAN, Comisia nu ar trebui să împiedice prezența UAN accesibile ca preț în Uniune prin impunerea taxelor antidumping. Totuși, considerentul 256 din regulamentul provizoriu amintește că, chiar dacă UAN prezintă avantaje agronomice multiple, nu este neutru pentru mediu. Întrucât părțile în cauză nu au prezentat suficiente elemente de probă relevante cu privire la acest subiect, afirmațiile au fost respinse.
- (269) Acron a afirmat, de asemenea, că taxele vor afecta negativ distribuitorii și lanțurile de aprovizionare din Europa. Întrucât partea în cauză nu a prezentat elemente de probă cu privire la acest subiect, afirmația a fost respinsă.

⁽³³⁾ Secțiunea nr. 10 din materialele prezentate de părți în vederea audierii, t19.002212.

⁽³⁴⁾ Calculul societății Acron este disponibil în documentul t19.002053.

⁽³⁵⁾ <https://www.eea.europa.eu/themes/industry/industrial-pollution/industrial-pollution-country-profiles-2018/2018-industrial-pollution-country-profiles>

- (270) Asociația MTK s-a întrebat cine ar beneficia de taxele antidumping, subliniind că majoritatea societăților mari din domeniul îngrășămintelor care activează pe piața Uniunii nu își au sediul în Uniune. În această privință, Comisia a reamintit obligația sa legală de a impune taxe antidumping atunci când sunt îndeplinite cerințele legale, indiferent de contribuțiile fiscale sau de alte considerente.
- (271) Producătorul-exportator Acron a afirmat că producătorii din Uniune încearcă să manipuleze prețurile UAN. Asociațiile de utilizatori cooperante au semnalat creșterea concentrării la producătorii din Uniune și posibile practici anticoncurențiale ale producătorilor de îngrășăminte din Uniune. Având în vedere că nicio autoritate relevantă nu a stabilit că producătorii de UAN din Uniune ar desfășura practici anticoncurențiale, aceste observații au fost respinse.

7.5. Concluzie privind interesul Uniunii

- (272) Pe baza celor de mai sus și în lipsa oricăror altor observații, au fost confirmate concluziile enunțate la considerentele 239-258 din regulamentul provizoriu.

8. MĂSURI ANTIDUMPING DEFINITIVE

- (273) Având în vedere concluziile formulate privind dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii, ar trebui instituite măsuri antidumping definitive pentru a se preveni agravarea prejudiciului cauzat industriei din Uniune de importurile de produs în cauză care au făcut obiectul unui dumping.

8.1. Forma măsurilor

- (274) Producătorul-exportator CFI a afirmat că taxele *ad valorem* nu ar fi adecvate în contextul actual al creșterii prețurilor, deoarece ar conduce la un nivel de protecție prea ridicat, nu ar stimula producătorii din Uniune să își reducă costurile, ar majora în mod nejustificat prețurile din Uniune și ar încuraja Gazprom să vândă în continuare gaze la prețuri excesive pe piața Uniunii. Prin urmare, acest producător-exportator a afirmat că orice taxă ar trebui să fie sub forma unui preț de referință minim CIF înainte de vămuire, deoarece acesta ar oferi un nivel adecvat de protecție pentru industria din Uniune și, în același timp, nu ar penaliza în mod nejustificat sectorul agricol. Asociațiile de utilizatori AGPB și IFA au afirmat că un preț minim la import ar fi în concordanță cu practicile Comisiei ⁽³⁶⁾ în cazul creșterilor de prețuri după perioada de anchetă și ar asigura o plasă de siguranță pentru industria îngrășămintelor din Uniune, limitând, în același timp, atât creșterea sarcinii costurilor pentru fermierii din Uniune, cât și impactul negativ asupra competitivității exporturilor Uniunii din sectorul agricol.
- (275) Totuși, având în vedere constatările anchetei în legătură cu impactul asupra utilizatorilor, Comisia a concluzionat că măsurile sub forma unui preț minim la import nu ar fi justificate în cazul de față. Prin urmare, afirmațiile sugerând un preț minim la import au fost respinse.
- (276) Producătorul-exportator MHTL a solicitat o taxă specifică (i) având în vedere creșterea prețurilor UAN după perioada de anchetă; (ii) pentru a limita orice posibil impact sever asupra utilizatorilor; și (iii) deoarece o taxă specifică pe tonă este mai adecvată pentru reclamant, întrucât importurile de la partea în cauză au loc numai prin intermediul unei societăți de vânzare afiliate.
- (277) Comisia a analizat prețurile medii de import ale UAN în perioada examinată, în perioada de anchetă și în perioada ulterioară anchetei. Variațiile de preț au fost semnificative, în principal din cauza fluctuației puternice a prețului gazelor, principala materie primă a UAN. Având în vedere această volatilitate a prețurilor de import ale UAN, există un risc real ca o taxă *ad valorem* să fie insuficientă pentru a elimina prejudiciul atunci când prețurile sunt scăzute sau să afecteze în mod nejustificat industria utilizatoare atunci când prețurile cresc semnificativ. Prin urmare, Comisia a concluzionat că o taxă specifică este mai adecvată decât o taxă *ad valorem*, având în vedere circumstanțele specifice ale cazului de față.

⁽³⁶⁾ Părțile au citat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1953 al Comisiei din 29 octombrie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse laminate plate din oțeluri cu siliciu numite „magnetice” cu grăunți orientați, originare din Republica Populară Chineză, Japonia, Republica Coreea, Federația Rusă și Statele Unite ale Americii (JO L 284, 30.10.2015, p. 109); Regulamentul (CE) nr. 901/2001 al Consiliului din 7 mai 2001 privind instituirea unui drept antidumping definitiv la importurile de uree originară din Rusia (JO L 127, 9.5.2001, p. 11); și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 457/2011 al Consiliului din 10 mai 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de melamină originară din Republica Populară Chineză (JO L 124, 13.5.2011, p. 2, considerentele 62-65 și 76).

- (278) În urma comunicării constatărilor finale, reclamantul, Grupa Azoty și Agropolychim s-au opus măsurilor sub forma unei taxe specifice. Având în vedere că producătorii din Uniune nu au primit încă o scutire integrală, ținând cont de volatilitatea prețurilor gazelor și a prețurilor UAN și având în vedere prețurile scăzute ale UAN în perioada de anchetă, aceste părți au considerat că o taxă *ad valorem* ar fi mai adecvată. Astfel cum s-a explicat la considerentul 276 de mai sus, volatilitatea ridicată a prețurilor este tocmai unul dintre motivele principale pentru care s-a decis stabilirea unei taxe specifice. În consecință, argumentul a fost respins.
- (279) În urma comunicării constatărilor finale, AGPB și IFA au reiterat că, în cazul în care ar trebui să impună taxe antidumping definitive, Comisia ar trebui să opteze pentru un preț minim la import. Părțile au considerat concluziile relevante din actuala anchetă ca fiind identice cu cele care au justificat această abordare într-o anchetă încheiată de Comisie în 2011 ⁽³⁷⁾. În ceea ce privește această afirmație, chiar dacă circumstanțele ar prezenta similitudini, abordarea constantă a Comisiei presupune evaluarea fiecărui caz în mod independent. În acest caz, astfel cum se explică la considerentul 274, constatările referitoare la interesele utilizatorilor nu impun necesitatea unui preț minim la import. Se reamintește că prețurile din perioada de anchetă au fost relativ mici și, dacă s-ar stabili un preț minim la import pe acest temei, există un risc real ca măsurile să nu protejeze în mod adecvat industria din Uniune împotriva dumpingului prejudiciabil stabilit. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

8.2. Măsuri definitive

- (280) Pe baza celor de mai sus, cuantumul taxei este egal cu cuantumul fix per tonă de UAN, astfel cum se ilustrează în continuare:

Țara	Societate	Marja de dumping (%)	Marja de prejudiciu (%)	Nivelul taxei definitive (%)	Nivelul taxei fixe definitive – EUR pe tonă
Rusia	PJSC Acron	31,9	31,9	31,9	42,47
Rusia	Societatea pe acțiuni „Azot”	20,0	20,0	20,0	27,77
Rusia	Societatea pe acțiuni „Nevinno-myssky Azot”	20,0	20,0	20,0	27,77
Rusia	Toate celelalte societăți	31,9	31,9	31,9	42,47
Trinidad și Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2	16,2	22,24
Trinidad și Tobago	Toate celelalte societăți	55,8	16,2	16,2	22,24
Statele Unite	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9	23,9	29,48
Statele Unite	Toate celelalte societăți	37,3	23,9	23,9	29,48

- (281) Nivelurile individuale ale taxei antidumping aplicabile societăților menționate în prezentul regulament au fost stabilite pe baza constatărilor prezentei anchete. Astfel cum s-a explicat, de asemenea, la considerentele 35, 74 și 90 din regulamentul provizoriu, nivelul de cooperare în cazul de față a fost ridicat, deoarece importurile producătorilor-exportatori cooperanți din țările în cauză au constituit totalitatea exporturilor către Uniune în cursul perioadei de anchetă. Prin urmare, taxele antidumping reziduale au fost stabilite la nivelul societăților cooperante.

⁽³⁷⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 457/2011 al Consiliului din 10 mai 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de melamină originară din Republica Populară Chineză (JO L 124, 13.5.2011, p. 2).

- (282) O societate care își modifică ulterior denumirea entității poate solicita aplicarea nivelului individual al taxei antidumping. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei ⁽³⁸⁾. Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante pentru a demonstra că modificarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică. În cazul în care schimbarea denumirii societății nu afectează dreptul său de a beneficia de nivelul taxei aplicabile acesteia, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* va fi publicată o notificare privind schimbarea denumirii.

8.3. Perceperea definitivă a taxelor provizorii

- (283) Având în vedere marjele de dumping constatate și nivelul prejudiciului cauzat industriei din Uniune, ar trebui percepute definitiv sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie instituită prin regulamentul provizoriu.
- (284) În ceea ce privește importurile din Rusia și din Trinidad și Tobago, nivelurile taxei definitive sunt mai scăzute decât nivelurile taxei provizorii. Prin urmare, sumele depuse care depășesc nivelurile taxei antidumping definitive asupra acestor importuri ar trebui returnate.

8.4. Retroactivitatea

- (285) Astfel cum se menționează în secțiunea 1.2, Comisia a decis ca importurile de amestecuri de uree și de azotat de amoniu în soluție apoasă sau amoniacală să facă obiectul înregistrării în perioada de informare prealabilă, conform articolului 14 alineatul (5a) din regulamentul de bază.
- (286) În cursul etapei finale a anchetei, au fost evaluate datele colectate în contextul înregistrării. Comisia a analizat dacă sunt sau nu îndeplinite criteriile în temeiul articolului 10 alineatul (4) din regulamentul de bază pentru colectarea retroactivă a taxelor definitive.
- (287) Analiza Comisiei nu a arătat nicio creștere substanțială a importurilor în perioada de informare prealabilă de trei săptămâni în comparație cu nivelul importurilor din perioada de anchetă. În medie lunară, importurile din cele trei țări în cauză au scăzut de la 144 020 tone la 66 080 tone, așadar cu 54 % (sursa: Eurostat ajustat inclusiv pro rata temporis). Prin urmare, nu este îndeplinită condiția respectivă în temeiul articolului 10 alineatul (4) litera (d) din regulamentul de bază.
- (288) În consecință, Comisia a concluzionat că colectarea retroactivă a taxelor definitive pentru perioada de trei săptămâni în care au fost înregistrate importurile nu a fost justificată în cazul de față.

9. OFERTĂ DE ANGAJAMENT

- (289) Un producător-exportator rus (denumit în continuare „solicitantul”) a prezentat o ofertă de angajament voluntar de preț, în conformitate cu articolul 8 din regulamentul de bază. Comisia a observat că această ofertă a fost primită cu mult timp după expirarea termenului prevăzut la articolul 8 din regulamentul de bază, coroborat cu articolul 20 din regulamentul de bază, care reglementează comunicarea constatărilor finale.
- (290) Articolul 8 din regulamentul de bază prevede posibilitatea de a oferi (și de a accepta) un angajament de preț după acest termen, în circumstanțe excepționale. Cu toate acestea, Comisia a analizat oferta de angajament și a considerat că acceptarea acesteia nu ar fi practică din următoarele motive.
- (291) Prețul minim la import propus (denumit în continuare „PMI”) a fost inadecvat din perspectiva eliminării efectelor prejudiciabile ale dumpingului. Oferta nu a respectat articolul 8 din regulamentul de bază. În conformitate cu articolul 8 alineatul (1) al treilea paragraf din regulamentul de bază, PMI din cadrul ofertei de angajament de preț ar trebui să se situeze la nivelul necesar eliminării prejudiciului suferit de industria din Uniune. Următorul alineat al aceluiași articol prevede că ar trebui să se aplice, pentru examinarea acestui nivel, articolul 7 alineatele (2a)-(2d).
- (292) În plus, solicitantul vinde produsul în cauză prin intermediul unor societăți afiliate din Uniune, iar o parte din produsul importat este prelucrat ulterior în Uniune înainte de a fi vândut către părți neafiliate. În plus, potrivit informațiilor de care dispune Comisia, una dintre aceste societăți afiliate vinde produsul care face obiectul anchetei și, de asemenea, alte produse (și anume îngrășăminte) pe piața Uniunii și este probabil ca aceste alte produse să fie vândute aceluiași clienți.
- (293) Dacă partea afiliată din Uniune și solicitantul vând produsul în cauză și alte produse către aceiași clienți din Uniune, prețurile pentru astfel de tranzacții ar putea fi stabilite într-un mod care să compenseze PMI care face obiectul angajamentului. Cu toate acestea, respectiva compensare nu ar putea fi identificată prin intermediul unor activități de monitorizare, întrucât structura prețurilor pentru majoritatea produselor fabricate și comercializate de societatea

⁽³⁸⁾ Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția generală H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgia.

afiliată din Uniune nu figurează în nicio sursă accesibilă publicului. Prin urmare, nu se poate evalua dacă prețurile plătite de clienți corespund valorii produselor sau țin seama de un rabat potențial pentru a compensa tranzacțiile care fac obiectul angajamentului, pentru care trebuie respectat un PMI. În consecință, există un risc ridicat de compensare încrucișată cu vânzările de UAN și de alte produse către aceiași clienți.

- (294) Prin urmare, monitorizarea unui astfel de angajament ar fi impracticabilă și infructuoasă.
- (295) Comisia a trimis solicitantului o scrisoare în care a motivat respingerea ofertei de angajament și a oferit solicitantului posibilitatea de a prezenta observații cu privire la această decizie. Comisia a primit din partea solicitantului observații legate de faptul că oferta a fost prezentată prea târziu în cadrul procedurii, de nivelul PMI și de practicabilitatea angajamentului.
- (296) Solicitantul a susținut că oferta a fost înaintată în termenul limită stabilit pentru transmiterea observațiilor cu privire la comunicarea suplimentară a constatărilor definitive, făcând trimitere la articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază. Oferta ar fi trebuit însă să fie prezentată în termenul limită stabilit pentru transmiterea observațiilor cu privire la comunicarea constatărilor definitive, nu a observațiilor cu privire la comunicarea suplimentară a constatărilor definitive. Prin urmare, Comisia a respins această afirmație.
- (297) În observațiile sale, solicitantul nu a fost de acord cu concluzia Comisiei potrivit căreia PMI este prea scăzut și a propus un plafon cantitativ în combinație cu PMI. Astfel cum se menționează la considerentul 290, ar trebui să se aplice articolul 7 alineatele (2a)-(2d) la examinarea aspectului dacă PMI ar fi suficient pentru eliminarea dumpingului prejudiciabil și, prin urmare, afirmația ar trebui respinsă.
- (298) Solicitantul a oferit niveluri minime de preț pentru celelalte produse pe care le vinde pe piața Uniunii. Totuși, acest fapt ar conduce la o sarcină dificilă de monitorizare și, prin urmare, Comisia și-a menținut opinia că monitorizarea angajamentului propus ar fi impracticabilă.
- (299) Solicitantul a trimis o versiune revizuită a ofertei de angajament într-un stadiu foarte târziu al procedurii. Deși solicitantul a oferit un PMI la un nivel necesar eliminării prejudiciului suferit de industria din Uniune, Comisia a considerat totuși că monitorizarea unui astfel de angajament ar fi impracticabilă și infructuoasă, pentru motivele prezentate la considerentele 291, 292 și 297 de mai sus și, prin urmare, a respins oferta finală.

10. DISPOZIȚIE FINALĂ

- (300) Având în vedere articolul 109 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁹⁾, în cazul rambursării unei sume ca urmare a unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene, dobânda care trebuie plătită ar trebui să fie rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene, în prima zi calendaristică a fiecărei luni.
- (301) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulamentul de bază,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

- (1) Se instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de amestecuri de uree și de azotat de amoniu în soluții apoase sau amoniacale, încadrate în prezent la codul NC 3102 80 00 și originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite.

⁽³⁹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

(2) Taxa antidumping reprezintă o valoare fixă pe tonă, aplicabilă importurilor produsului descris la alineatul (1) și fabricat de către societățile enumerate mai jos:

Țara	Societate	Valoarea fixă a taxei (EUR pe tonă)	Codul adițional TARIC
Rusia	PJSC Acron	42,47	C500
Rusia	Societatea pe acțiuni „Azot”	27,77	C501
Rusia	Societatea pe acțiuni „Nevinnomyssky Azot”	27,77	C504
Rusia	Toate celelalte societăți	42,47	C999
Trinidad și Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	22,24	C502
Trinidad și Tobago	Toate celelalte societăți	22,24	C999
Statele Unite	CF Industries Holdings, Inc.	29,48	C503
Statele Unite	Toate celelalte societăți	29,48	C999

(3) Aplicarea nivelurilor individuale ale taxelor specificate pentru societățile menționate la alineatul (2) este condiționată de prezentarea către autoritățile vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, pe care trebuie să figureze o declarație datată și semnată de un reprezentant oficial al entității care emite respectiva factură, identificat prin nume și funcție, redactată după cum urmează: „Subsemnatul (Subsemnata) certific faptul că (volumul) de (produsul în cauză) vândut pentru export în Uniunea Europeană, vizat de prezenta factură, a fost produs de către (denumirea și adresa societății) (cod adițional TARIC) în (țara în cauză). Declar că informațiile furnizate în prezenta factură sunt complete și corecte.” În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică taxa aplicabilă tuturor celorlalte societăți.

(4) Sub rezerva unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

Sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/576 se percep definitiv. Sumele depuse care depășesc nivelurile taxei antidumping definitive se returnează.

Articolul 3

Nu se va percepe retroactiv nicio taxă antidumping definitivă pentru importurile înregistrate. Datele colectate în conformitate cu articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/455 nu vor mai fi păstrate în continuare.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 octombrie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER